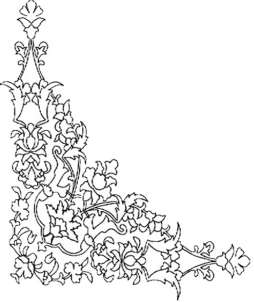
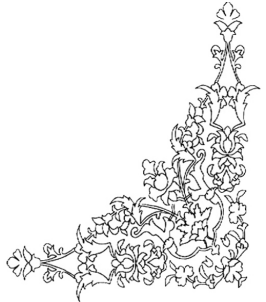

مجموعہ
دستور العمل ہا و بیانہ ہا
(قسمت اول)

حضرت آقای حاج دکنر نور علی تاباندہ (محبوب علیشاہ)

سی و ہستم

بھار ۱۳۸۹

فهرست

مجموعه دستورالعمل با و بیانیه ها (قسمت اول)

صفحه

عنوان

- بیانیه‌ای که روز بعد از رحلت حضرت آقای حاج علی تابنده
(محبوب‌علیشاه) رحمته‌الله صادر شد ۵
- خطابیه‌ای به برادران و خواهران ایمانی خارج از کشور ۸
- دستورالعمل به فقرای آمریکا ۱۳
- نامه‌ای به برادران و خواهران ایمانی ۱۶
- تبریک عید مبعث و ولادت امام حسین علیه السلام خطاب به
فقرای شهر کرد ۲۲
- پیام و دستورالعمل فقری و خداحافظی از فقرای ایران در هنگام
عزیمت به اروپا ۲۵
- نامه به آقای حاج ناصر آقا ملکی (مهرعلی) ۲۹
- پیام و دستورالعمل فقری در هنگام عزیمت به خارج کشور ۳۲
- بیانیه‌ای در آستانه‌ی سال ۱۳۸۱ ه. ش. به مناسبت ایام نوروز
باستانی و تقارن آن با محرم ۴۶
- دستورات کلی به فقرا ۵۳
- دستورالعمل صادره به آقای مهندس جذبی جهت اعلام به
فقرای یزد ۵۶
- یادآوری نکاتی به فقرا و درباره تقارن دو سنت فاجعه عاشورا و

ش. و تأکید مجدد بر حفظ آداب	
شریعتی و طریقتی.....	۵۷
در مورد آداب و شرایط تشکیل مجالس فقری، خصوصاً خطاب به	
فقرای خارج از کشور.....	۶۳
اطلاعیّه در خصوص فرا رسیدن ماه مبارک رمضان و یادآوری	
نکاتی به فقرا.....	۶۹
بیانیه به مناسبت نوروز سال ۱۳۸۳ ه. ش. و تقارن با ایّام	
محرم و صفر.....	۷۴
فهرست جزوات قبل	۸۱

* با توجه به آنکه پاسخ نامه‌ها و سؤالات فقرا را عموماً در جلسات فقری بیان می‌فرمایند و امکان پاسخ جداگانه به تک تک نامه‌ها و سؤالات نمی‌باشد، لطفاً مطالب این جزوات را قبل از طرح سؤال به دقت مطالعه بفرمایید.

* خواهشمند است به منظور دسترسی هر چه بیشتر علاقه‌مندان بخصوص فقرا و سایر مؤمنین به مطالب این جزوه، در صورتیکه بیشتر از یک جلد موجود دارید، لطف نموده به سایرین هدیه نمایید.

* با توجه به آنکه سفارشات درخواستی مشترکین، در کوتاه‌ترین زمان ممکن تقدیم خواهد شد، به جای تکثیر این جزوه، جهت اعلام سفارش و آشنایی با نحوه اشتراک با شماره ۰۹۱۲ ۵۸۳ ۸۲۴۲ تماس حاصل فرمایید.

* متن بیانات را می‌توانید در سایت اینترنتی WWW.JOZVEH121.COM نیز مطالعه بفرمایید.

بیانیه‌ای که روز بعد از رحلت حضرت آقای حاج علی تائبنده (محبوب‌علی‌شاه) علیه السلام صادر شد^۱

به نام خداوند جان آفرین

حکیم سخن در زبان آفرین

برادران عزیز؛ در رحلت مولای بزرگوار حضرت محبوب‌علیشاه همه سوگواریم. خداوند توفیق صبر و تحمل درد فراق را عنایت فرماید و روح آن بزرگوار را از ما شاد و راضی بفرماید. از خداوند متعال مسألت دارم که این ذره‌ی ناچیز را در انجام وظیفه‌ای که از طرف مولای معظم به حقیر ارجاع شده است موفق بدارد و برای استجابت این درخواست، دعای همه‌ی شما برادران را به کمک و شفاعت می‌طلبم.

دستورالعمل‌هایی که در رساله‌ی پند‌صالح مرقوم فرموده‌اند و همچنین لوایحی که از طرف بزرگواران سلف حقیر تهیه شده است مرتباً بخوانید، آویزه‌ی گوش کرده و بدان عمل کنید. این روش شما خشنودی خدا را باعث شده و توفیق حقیر را تضمین می‌کند. فعلاً چند نکته را تذکر داده، تکرار می‌کنم:

۱- در مورد رعایت حجاب اسلامی زنان که شرط لازم عفت فردی و اجتماعی است و همچنین رعایت تقوا در مردان، دقت فراوان بنمایید.

۲- همانطور که می‌دانید متجاوز از صد سال است که برای اول بار حضرت سلطان علیشاه شهید استعمال مواد مخدر را تحریم فرمود و حتی معتادین را دستگیری نمی‌فرمودند؛ و جانشینان ایشان نیز با تأکید مجدد و مکرر بر این تحریم همین روش را داشتند. خدای ناکرده اگر برادر یا خواهری ولو اندک اعتیاد داشته باشد به درگاه خداوند توبه کند و مسألت نماید که همّت و اراده‌ی ترک عادت را مرحمت کنند. و چون این‌گونه اعتیادات عقل را مخدوش و احياناً زایل می‌سازد، تا قبل از قبول توبه و ترک اعتیاد در مجالس فقری حاضر نشود، و به قرینه‌ی آیه‌ی کریمه‌ی: *لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ*، به ندرت و در مواقع هوشیاری حاضر شود.

۳- وظایف مقررّه در شرع مقدّس از طرف عرفای و الامقام بطور ضمنی به سه نوع تقسیم شده است:

۱- احکام شریعت که باید از مجتهد جامع‌الشرايط تقلید کرد و تشخیص چنین مرجعی به عهده‌ی خود مکلف است.

۲- احکام طریقت که از بزرگ وقت اخذ می‌شود و تربیت عرفانی هم در کتب عرفای عظام آمده است.

۳- احکام شخصی که به تشخیص خود شخص است؛ بدین معنی که خداوند متعال خواسته است قوای معنوی بندگان را به کار واداشته و تعالی دهد، لذا آنان را موظّف ساخته است که در خارج از دو قلمرو

سابق‌الذکر، شخصاً به فکر و منطق شرعی، تکلیف خود را بیابند.

۴- بنابراین دخالت و اظهار نظر در مسائل اجتماعی، در قلمرو طریقت نیست و فقرا نباید متوقّع باشند که از این حیث از طرف بزرگان دستوری به آنها داده شود؛ عمل و نیت خود را خَالِصاً لِوَجْهِ اللَّهِ کرده و تکلیف خویش را بیابند و بزرگان هم در این مسائل اظهار نظر نمی‌کردند؛ برای اینکه تصوّر نشود که از وظایف طریقتی است و همین روش و عدم دخالت در مسائل اجتماعی کماکان برقرار خواهد بود.

۵- رعایت نظم اجتماعی و احترام و اطاعت در برابر قانون را در تاریخ از سقراط بیاموزیم. رعایت قانون جامعه، احترام به خود و به دیگران است. به این مهم توجه فرمایید.

ملتمس دعا

نورعلی تابنده (مجدوب‌علیشاه)

خطابه ای بر برادران و خواهران ایمانی خارج از کشور^۱

برادران و خواهران دور از وطن

گرچه از دیده‌ی ما دور هستید ولی دل‌هایمان به هم نزدیک است و آرزومندیم توفیق دیدارتان دست دهد قطعاً شما هم همین آرزو را دارید. بدواً در سوگ رحلت مولای بزرگوار حضرت حاج علی آقا محبوب‌علیشاه برای همه توفیق صبر و تحمل را آرزومندم، تسلیت و اظهار لطف بسیاری از شما اخوان واصل شد، متشکر شدم و امیدوارم توفیق یابم که جواب مستقیم نیز تقدیم کنم. اما اگر چنانچه اشتغالات و گرفتاری‌ها موجب تأخیر در این وظیفه شد معذرت می‌خواهم و ضمن تشکر همگانی نکات زیرین را یادآور می‌شوم:

۱- قسمت عمده گرفتاری‌ها در جهان امروز از فقدان همبستگی انسان‌هاست و در میان ما مسلمانان عدم توجه به دستور: **وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَلَا تَفَرَّقُوا^۲** می‌باشد. فقرا به اطاعت از این دستور بطور اخص مأمور می‌باشند.

۲- سعی کنید هرگونه کدورت و نگرانی را از برادر یا خواهری دارید همین امروز مرتفع سازید - ولو حق به جانب شما باشد بزرگواری

۱. تاریخ ۲۹ شوال ۱۴۱۷ ه. ق. برابر با ۱۳۷۵/۱۲/۱۹ ه. ش.

۲. سوره آل عمران، آیه ۱۰۳: و همگان دست در ریسمان خدا زنید و پراکنده نشوید.

کنید و به دیدار آن یار بروید تا رفع کدورت نمایید. امیدوارم در همان لحظه او هم به سمت شما بیاید بطوری که در بین راه به یکدیگر برسید.

۳- هرگاه مطلع شدید بین بعضی از فقرا کدورت و گله‌مندی وجود دارد سعی کنید با میانجی‌گری آن را مرتفع سازید و احياناً اگر لازم و مفید باشد طرفین را دعوت کنید و در جلسه‌ای آنان را با هم روبرو ساخته و رفع نگرانی نمایید. در این مسیر، هزینه متعارفی که مُتَحَمِّل شدید جزء وجوه الهی به حساب می‌آید.

۴- قطعاً شما که در خارج از ایران هستید بیشتر نیاز به همبستگی دارید و مطمئن باشید گرفتاری همه ما عمدتاً از تفرقه و شقاق است.

۵- در مجلس نیازی زمان حضرت مست‌علیشاه، محمد شاه قاجار نیز دعوت داشت و برحسب امر پیر در ذیل مجلس جای گرفت و درویشی بزرگوار ولی به ظاهر در سطح پائین به نام گداغلی در صدر مجلس و روبروی او قرار داشت. محمد شاه این شعر را قرائت کرد:

به نازم به بزم محبت که آنجا

گدایی و شاهی مقابل نشیند

حضرت مست‌علیشاه او را از مجلس اخراج کرد زیرا در آنجا نیز

بطور کنایه خود را شاه عنوان کرده بود.

در مجالس فقری، همه برادر و خواهر و برابر هستیم و هیچ کس مزیت ندارد جز بنا به اجازه‌ای که به او اعطاء شده است. این مزیت هم به اندازه‌ای است که امکان انجام آن وظیفه را برای او فراهم می‌کند. رعایت و ادای احترام نسبت به شخص مجاز به منزله احترام به آن اجازه است.

۶- فقط کسی که مجاز باشد حق دارد صحبت کند و اصولاً در مجالس فقری هیچ کاری و وظیفه‌ای نباید بدون اجازه انجام گیرد.

۷- در مجالس فقری به هیچ وجه مباحث سیاسی نباید مطرح شود. اگر هم بعضی از فقرا انفراداً فعالیت‌هایی در این زمینه دارند به هیچ وجه در مجلس نباید به آن ادامه دهند. بعد از خاتمه مجلس همگی متفرق شوند و جلسه فقری را به عنوان جلسه‌ای دوستانه ادامه ندهند. جلسات دوستانه در اوقاتی نباشد که متصل به جلسه فقری بوده و مقدمه یا مؤخره آن به حساب آید.

۸- در مجالس پندصالح خوانده شود و فقرا نیز شخصاً آنقدر پندصالح را مطالعه کنند که مطالب و حتی عبارات آن مرکوز ذهن آنان گردد.

۹- در مورد سایر سلاسل فقری آنچه در پندصالح مرقوم فرموده‌اند، رعایت شود؛ ولی در جلساتی که متناسب با دستورات سلسله ما نیست حضور نیابند. به هیچ وجه جلسه فقری نباید با جلسات دیگر مخلوط گردد. کسانی که حتی مشرف نیستند اداره‌کننده تلقی شوند که

در این صورت اشتباهاتی رخ می‌دهد نظیر آنچه در مجله Gnosis شماره زمستان ۱۹۹۴ به قلم Jay Kinney آمده است که در مورد سلسله گنابادی نویسنده از دو نفر به نام‌های... (که هیچ‌یک از اخوان سلسله ما نیستند) به عنوان دو مرشد گنابادی یاد می‌کند که جمعیتی به نام جمعیت بین‌المللی تصوف در آنجا تأسیس کردند.

۱۰- در جلسات فقری رعایت حجاب اسلامی - جدا بودن محل جلوس خواهران از برادران رعایت شود - گرچه این دستور در همه جا در جلسات شخصی و خصوصی هم باید رعایت شود، متعهداً رعایت آن در جلسات فقری از اوجب واجبات است.

۱۱- کتب نظم و نثری که قرائت می‌شود از بزرگان عرفان باشد. آثار حضرات سلطان‌علیشاه، نورعلیشاه، صالح‌علیشاه، رضاعلیشاه، محبوب‌علیشاه و به‌خصوص پندصالح قرائت گردد. اشعار از شعرای عارف متقدم، حافظ، سعدی، عراقی، مولوی، عطار و غیرهم باشد. از قرائت اشعاری غیر از عرفای سلف و بنا به سلیقه شخصی اجتناب شود.

۱۲- در اوّل مغرب، نماز خوانده شود و تا نیم ساعت از موقع نماز اختصاص به این امر دارد. آنان که زودتر نمازشان تمام می‌شود مابقی مدّت را به سکوت و توجّه قلبی بگذرانند و از صحبت خودداری نمایند.

۱۳- امیدوارم عهده‌ی را که با خدای خود بسته‌اید موجب شده باشد رفتار شخصی، خانوادگی و اجتماعی شما در حدّی باشد که شما را

الگو و اُسوهی حسنه‌ای قرار دهد. هر چه در راه حصول چنین هدفی بکوشید مأجور خواهید بود زیرا به منزله تجلیل از عهده‌ای است که منعقد کرده‌اید.

۱۴- اطلاع دارید که واقعه مؤلمه زلزله بجنورد و اردبیل و مشکین‌شهر خسارات و تلفات فراوانی به هم‌میهنان عزیز وارد کرده. فقرای همه شهرستان‌های ایران هر یک به‌فراخور امکانات کمک کردند و نشان دادند:

چو عضوی به درد آورد روزگار

دگر عضوها را نماند قرار^۱

و همبستگی کامل فقرا را با یکدیگر، با هم‌میهنان و با انسان‌های رنج‌دیده نشان دادند.

حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

۱. کلیات سعدی، تصحیح مظاهر مصفا، تهران، روزنه، ۱۳۸۵، گلستان، ص ۱۹.

دستورالعمل به فقهای آمریکا

برادران مکرم آقایان...

با عرض سلام و آرزوی توفیق الهی برای آقایان و سایر اخوان. مطالبی که در واقع مربوط به همه‌ی برادران می‌باشد، از لحاظ سهولت به نام سه نفر از برادران مکرم که بالنسبه سابقه‌ی بیشتری از سایرین دارید نوشته می‌شود و الاً همه‌ی برادران مورد علاقه و محبت فقیر قرار دارند و مخاطب نامه تلقی می‌شوند. سلامتی و توفیقات همگی اخوان و خانواده‌هایشان را از خداوند مسألت دارم. از استماع گزارشاتی دایر به ایجاد زمینه‌ی همبستگی و مهر و محبت بین همه خرسند شده و شکر الهی را بجا آوردم.

برادران عزیز توجّه فرمایند زمینه‌ی اُنس و اُلفتی که به وجود آمده است - محرومیت طولانی از تشکیل مجالس را می‌تواند جبران کند - خدشه‌دار نشود. هر کدام بر برادران ایمانی خود انتقادی داشتند، باید در خلوت (و نه در جلوت) دوستانه مطرح کرده و بحث نمایند که اگر انتقاد وارد بود، اصلاح گردد و اگر طرفین به وارد نبودن آن متفق‌القول شدند، ظن برطرف گردد و به هرجهت اگر هم به چنین نتایجی نرسید هیچکدام حق ندارند نظر خود را قاطع و لازم‌الاجرا، تلقی

نمایند، بلکه با توجه به حدیث: **لَوْ عَلِمَ أَبُو ذَرٍّ مَا فِي قَلْبِ سَلْمَانَ لَكَفَّرَهُ**^۱ با کمال دوستی با عقیده‌ی برادر خود همزیستی کرده، عالم فقر را گلستانی تصوّر کنند که همه‌ی گل‌ها در آن روئیده شده و نگهداری می‌گردد.

اینک که بعد از فترت و تعطیلی مجالس به واسطه‌ی اشتعال شعله‌ی شوق و مودّت توفیق انعقاد مُجدّد مجالس دست داده است، توجه اخوان را به خطابه‌ای که به «برادران و خواهران دور از وطن» نوشته‌ام جلب می‌کنم و اضافه می‌نمایم که تشکیل مُجدّد مجالس در واقع خاتمه دادن به دوران تعطیلی بوده است و لذا تمام شرایط، وظایف و اجازاتی که در این مورد قبلاً از طرف حضرت رضاعلیشاه و حضرت محبوبعلیشاه طابَ ثَرَاهُمَا مَقْرَّر شده است، به قوّت خود باقی است و به همان نحو ادامه یابد.

برحسب تصمیم آقایان چنانچه مصلحت دانستید صبح جمعه مجلسی داشته باشید اگر آقای... مانعی نداشته باشند، در آنجا مجلس مُنعقد گردد و خطبه‌ی روز جمعه قرائت شود یا نوار خطبه از اینجا تهیه شده و پخش گردد و بطور کلی در همه‌ی مجالس، پذیرایی جز همین نحو که در اینجا مرسوم است به عمل نیاید. آقای شریعت نیز امید است به زودی به آن منطقه بیایند. تقاضا کنید در تنظیم امر به نحوی که فوقاً نوشته‌م همراهی کنند و اگر تغییری را لازم دانستند به حقیق

۱. اگر ابوذر آنچه را در قلب سلمان بود، می‌دانست، او را تکفیر می‌کرد.

مجموعه دستورالعمل‌ها و بیانیه‌ها (قسمت اول) / ۱۵

پیشنهاد نمایند اگر تصویب شد اجرا گردد. در فرصت‌های مناسب هر چند وقت، یکی از اخوان در مجلس سایر شهرها شرکت نمایند. والسلام.

حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

نامه‌ای به برادران و خواهران ایمانی^۱

حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

برادران و خواهران عزیز و مکرم:

نامه‌های متعددی از شهرستان‌ها می‌رسد که یا شخصاً مطالب و سؤالاتی را مطرح می‌نمایند و یا بطور عموم، نکاتی را تذکر می‌دهند که توضیح و روشن نمودن آنها برای شما اخوان مفید به نظر می‌رسد. از طرفی وقایع و جریانات زندگی مسائل جدیدی را پیش می‌آورد که نیازمند بررسی است گرچه مطالعه‌ی متن رساله‌ی شریفه‌ی پندصالح و همچنین دستورالعمل‌های مرقوم از طرف حضرت آقای رضاعلی‌شاه و حضرت آقای محبوبعلیشاه اعلی‌الله مقامهم‌ها و دستورالعمل رمضان ۱۴۱۷ می‌تواند، حلال مشکلات باشد، مع‌هذا یادآوری و تکرار بعضی از آنها ضروری بود، لذا اخوان محترم را ابتدا به منابع مذکور ارجاع داده و توضیحاً اضافه می‌نمایم:

۱- مجالس فقری و دینی در شب‌های جمعه و دوشنبه تشکیل شود و اخوان محترم حضور در مجلس را از اهمّ وظایف بدانند و سعی کنند از اوّل وقت حضور یابند و هرگاه صاحب مجلس گرفتاری داشت و از پذیرایی معذور بود تا تعیین تکلیف نشده است، مجلس بطور سیّار

۱. تاریخ ۲۰ جمادی‌الاول ۱۴۱۸ ه. ق. برابر با ۱۳۷۶/۷/۱ ه. ش.

برقرار شده و ادامه یابد و به هر صورت تعطیل نگردد و فقرا مقید به حضور باشند.

۲- در مجلس فقری به هیچ‌وجه صحبت دنیایی به عمل نیاید و مباحث اجتماعی و دنیایی را که فقرا از لحاظ فردی و شخصی مورد نظر دارند در غیر زمان و مکان مجلس باشد.

۳- تنظیم برنامه‌ی مجلس و کتاب خواندن از طرف کسی که مأذون به آن امر است، انجام شود و وظایف مقرر به همان ترتیب است که دستور داده شده و اجازه صادر شده است و دیگران نباید دخالت کرده و دستور دهند و هرگاه مطلب یا نکته‌ای را متوجه می‌شوند، قبلاً یا بعداً به مسئول همان امر، یادآوری نمایند.

۴- در مجالس سکوت برقرار باشد تا همگان بتوانند از استماع قرائت کتب، بهره‌مند شوند و با توجه به ذکر خدا، مجلس را مصداق حلقه‌ی ذکر الهی سازند. حالات جذبه که احیاناً برای سالک پیش می‌آید مختص به خود اوست و نباید به دیگران تحمیل گردد یا اینکه گاهی این حالات موجب حرکت یا به هم زدن سکوت باشد به خصوص از طرف خواهران، بسیار ناشایست است و اولاً: حاکی از ظرفیت ناقص و نقص در قدرت روحی است که قادر به کنترل خود نمی‌باشد. ثانیاً: اگر شخص قدرت خودداری از این حرکات جذبه را دارد و معهذاً اقدام نمی‌کند قاصر یا احیاناً مقصر است. ثالثاً: این بروز حالات، مزاحم حال دیگران بوده و تحمیل روحی بر آنان

حساب می‌شود.

۵- در نشست‌هایی که به عنوان مجلس فقری تشکیل می‌شود ولو با عده‌ی معدودی که احیاناً ممکن است محارم یکدیگر باشند، باید رعایت حجاب شرعی به عمل آمده و محلّ جلوس خواهران و برادران مجزاً باشد.

۶- فقرای قدیمی باید پندار و گفتار و رفتارشان به حدّی منطبق با اصول فقری باشد که فقرای متأخر نمونه‌گیری کنند که خدای ناکرده جزئی‌ترین کوتاهی از فقرای قدیمی نه تنها حاکی از قصور در سلوک است بلکه اگر جوان‌ترها و افراد مبتدی آن روش را ملاک قرار دهند، موجب سنگین‌تر شدن بار مسئولیت آنها خواهد بود.

۷- مسأله‌ی اعتیاد بسیار مهم است. اعتیاد هم فساد است و هم مُفسِد دیگران؛ توجّه داده می‌شود که معتاد را اگر غیر فقیر است به مجلس راه ندهند و اگر از اخوان است مسلماً بعد از تشرّف به فقر است که به این گناه آلوده شده است زیرا از معتاد دستگیری نمی‌شود. چنین شخصی خود باید توجّه کند و لا اقل آیه‌ی: **لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ**^۱ را ملاک قرار داده و مجلس فقری را که محلّ ذکر خداست، آلوده نسازد.

۸- قبل از جلسه یا بعد از آن و در همان محل به هیچ‌وجه جلسه‌ی دوستانه به نحوی که به مجلس فقری اتصال یابد، برقرار

۱. سوره نساء، آیه‌ی ۴۳: هنگامی که مست هستید، گرد نماز نگردید.

نگردد. همه فقرا بعد از خاتمه‌ی مجلس، متفرق شوند و به هیچ وجه غذا خوردن و اطعام، جزء جلسه‌ی فقری نیست مگر به مناسبت‌های خاص که به اطلاع عموم می‌رسد.

۹- در درویشی تبلیغ نیست و هیچکس جز به اندازه‌ای که به او اجازه داده شده است حق صحبت و شرح مطالب را ندارد. فقرا با رفتار خود، بدون زبان، تبلیغ کنند و نشان دهند که کیمیای ولایت می‌رود که مس وجودشان را مبذل به طلا سازد و چنین حالتی است که دیگران را نیز هدایت می‌کند. سفر مشایخ نیز به شهرستان‌ها برای توجّه و سرپرستی به حال فقرا و بررسی نیازهای معنوی آنهاست نه تبلیغ درویشی و نهایت آنکه اگر کسانی خواستند هدایت شوند و خلوص این خواست در ناصیه‌ی آنها مشهود بود، دست آنها را خواهند گرفت.

۱۰- غالب سؤالاتی که می‌شود، در کتب و به خصوص پندصالح و همچنین دستورالعمل‌های حضرت آقای رضاعلی‌شاه و حضرت آقای محبوب‌علیشاه و دستورالعمل ۷ رمضان ۱۴۱۷ پاسخ داده شده است؛ اخوانی که سؤالاتی دارند لازم است بدو این مراجع را دقیقاً مطالعه کنند و اگر پاسخ را نیافتند آنگاه با نامه پرسش نمایند.

۱۱- همانطور که بارها یادآوری شده است اخوان از لحاظ فردی و شخصی و در غیر مجالس فقری مانند همه‌ی افراد شیعه‌ی ایرانی مختارند که با تدبیر و تفکر، تصمیم بگیرند؛ اما به عنوان درویشی

به هیچ وجه نباید در سیاست دخالت کنند؛ درویش، آزاد است ولی درویشی به سیاست کاری ندارد.

۱۲- وقایع ناگوار را باید مصداق آیهی شریفه‌ی: **وَلَبَلُّوْكُمْ بِسَيِّئٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ**^۱ دانسته و خود را مصداق: **وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ**^۲ نموده؛ آهن در کوره، ضربات پتک را تحمل می‌کند و محکم‌تر می‌شود. ذراتی که تحمل نمی‌کنند و از قطعه‌ی آهن جدا می‌شوند، اصالت وجودی خود را از دست می‌دهند. ضربات پتک، آهن را محکم‌تر می‌کند ولی کلوخ را می‌پاشاند. امیدوارم توفیق دیدار ظاهری حضرت ولی‌عصر علیه السلام را داشته و ان‌شاءالله آن وقت آهن آبدیده شده باشیم.

۱۳- در تاریخ اسلام از زمان رسول اکرم صلی الله علیه و آله هر وقت مؤمنین اتفاق کلمه داشته‌اند، عظمت اسلام را جلوه داده‌اند. تفرقه و اختلاف، گناه عظیمی است که خدا و خلق از آن نمی‌گذرند. فرمود: **وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ**^۳.

۱۴- پاداش دستورالعمل مذکور در آیه‌ی دیگری بیان شده است: **وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ**^۴، سستی نکنید

۱. سوره بقره، آیه ۱۵۵: و البته شما را به نوعی ترس و گرسنگی و زیان مالی و بیماری و نقصان در محصول می‌آزماییم.

۲. سوره بقره، آیه ۱۵۵: و شکیباییان را بشارت ده.

۳. سوره انفال، آیه ۴۶: اختلاف کلمه نداشته باشید که ناتوان خواهید شد و شأن و شوکت شما برود.

۴. سوره آل عمران، آیه ۱۳۹.

و محزون نشوید، زیرا اگر مؤمن باشید برتر خواهید بود.

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّثْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ^۱
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

۱. سوره بقره، آیه ۲۵۰: پروردگارا بر ما شکیبایی ببار و ما را ثابت‌قدم گردان و بر کافران پیروز گردان.

تبریک عید مبعث و ولادت امام حسین علیه السلام خطاب به فقرای شکر کرد^۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

برادران مکرم، خواهران عزیز

سَلَامٌ عَلَى مَنْ قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ. عید مبعث رسول اکرم صلی الله علیه و آله و تولد آن سروری است که فرمود: هَيْهَاتَ مِنَّا الذَّلَّةُ، سر و جان و اهل بیت را فدای حُبِّ الهی نمود، اما حاضر نشد از ایمان و عزت الهی خویش و اسلاف بزرگوارش ذره‌ای چشم‌پوشد. این دو عید را به همه تبریک می‌گوییم. ایمان امری قلبی و انفرادی است که اهل ایمان را به هم نزدیک می‌سازد و آنان را در حلقه‌ی ارادت و دلبستگی به مولا در یک سلسله متصل می‌سازد:

سلسله‌ی موی دوست حلقه‌ی دام بلاست

هر که در این حلقه نیست فارغ از این ماجراست^۲

آن که از این حلقه بیرون رود سرگشته، حیران، نادم و پشیمان است. اما خداوند مانند هر مخلوق دیگری جان او را نگه می‌دارد تا شاید مجال خضوع و خشوع یابد: أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ خُشِعَ قُلُوبُهُمْ

لِذِكْرِ اللَّهِ.^۳

۱. تاریخ ۳ شعبان ۱۴۱۸ ه. ق. برابر با ۱۳/۹/۱۳۷۶ ه. ش.

۲. کلیات سعدی، غزل‌ها، ص ۳۶۱، بیت ۵۵۹.

۳. سوره حدید، آیه ۱۶: آیا مؤمنان را وقت آن نرسیده که برای یاد خدا قلوبشان خاشع شود؟

«آن که جان بدهد اگر بکشد رواست»^۱.

خداوند که از بدترین گناهکاران توبه می‌پذیرد، رسول اکرم ﷺ اسلام آوردن وحشی را قبول می‌کند، فرزند و جانشین او توبه‌ی خُر را که باعث و بانی واقعی جریانات کربلا شد می‌پذیرد و از حضيض گناه به اوج مقام شهادت می‌رساند، امیدوار باشیم که گناهان ما را ببخشد. ولی تا این بخشش و توبه آشکار نشده است با گناهکاران باید ملایم بود، بدون اینکه از آنها درس گرفت. و بنا به گفته‌ی لقمان که به او گفتند: ادب از که آموختی؟ گفت از بی‌ادبان.

فرمودند: *الْأَسُّ مِنْ خَوْفِ الدَّلَّةِ فِي الدَّلَّةِ*. مردم از ترس اینکه به ذلت نیفتند خود را به ذلتی صد درجه ذلیل‌تر مبتلا می‌کنند. زینب علیها السلام در مجلس عبیدالله زیاد (یا یزید) در پاسخ بی‌ادبی او فرمود، اگرچه قدرت دست تو است، ولی ذلت هم از آن تو است. ما مصداق *تُعَزُّ مَنْ تَشَاءُ^۲ و تو مصداق *تُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ^۳ هستی.**

شما سعی نمایید ایمان قلبی را مستحکم داشته، در امور مربوط به شریعت از فتاوی مرجع تقلید خود پیروی نمایید، و سعی کنید با نیت پاک که آثار آن در اعضا و جوارح هم بروز می‌کند و با اعمال صالح مدل و نمونه باشید و طریق تبلیغ ولایت چنین است *وَالْأَهِیْچَکَسْ* عنوان *مُبَلِّغٌ* ندارد. مجالس شب جمعه و دوشنبه را مرتباً داشته باشید و

۱. مثنوی معنوی، تصحیح توفیق سبحانی، روزه، ۱۳۸۶، دفتر اول، بیت ۲۲۷.

۲. سوره آل عمران، آیه ۲۶: هر کس را بخواهی عزت می‌دهی.

۳. سوره آل عمران، آیه ۱۶: هر کس را بخواهی ذلت می‌دهی.

برای ادامه‌ی نظم و نماز جماعت به آقای فتح‌الله صانعی اجازه می‌دهم
که اگر تقاضای اخوان را قبول کردند به اقامه‌ی جماعت اقدام نمایند و
آن را موهبتی الهی و مأجور نزد خداوند بشمارند.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

پیام و دستورالعمل فقری و خدا حافظی از فخرای ایران در هنگام عزیمت به اروپا^۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بدین وسیله از همه‌ی برادران و خواهران ایمانی خدا حافظی می‌کنم، چون ان شاء الله توفیق زیارت اخوان اروپا را خواهم داشت. روز چهارشنبه به سوئد حرکت می‌کنیم، خواستم در این موقعیت از همه خدا حافظی و التماس دعا کنم. ان شاء الله دعا کنید خداوند به همه‌ی ما توفیق عبادت و خدمت مرحمت کند که بتوانیم دستوراتی که داریم و وظایفی که بر عهده‌ی ماست به خوبی انجام دهیم.

توصیه و سفارشی که از مدت‌ها قبل، از زمان مرحوم حضرت آقای رضاعلیشاه و سپس مرحوم آقای محبوبعلیشاه (أَعْلَى اللَّهِ مَقَامَهُمَا) فرموده‌اند و من هم تأکید کرده‌ام و بنا به مقتضای زمان ضرورت دارد که مجدداً یادآوری کنم این است که سعی کنیم که نه تنها اختلافی با برادران ایمانی نداشته باشیم بلکه حتی اگر جزئی‌ترین کدورت و تیرگی در دل شما وجود دارد، سعی کنید آن تیرگی را مرتفع سازید که خداوند در قرآن فرموده است: [همان مؤمنینی که لیاقت و استحقاق رفتن به بهشت را دارند اگر با هم کدورتی در آن دنیا داشته باشند] بدو این غِلّ و سیاهی را خداوند از دل

۱. تاریخ چهارشنبه ۲۳ جمادی‌الثانیه ۱۴۱۹ ه. ق. برابر با ۱۳۷۷/۷/۲۲ ه. ش.

آنها پاک می‌کند و در بهشت، روبروی هم و با کمال محبت و برادری جلوس می‌نمایند.^۱ پس می‌بینیم یکی از خصوصیات بهشت، نبودن غلّ و غشّ و نبودن تیرگی دل است.

ما اگر این کار را در همین دنیا بکنیم همین دنیا برای ما بهشت خواهد شد. از کدورت بین إخوان، ممکن است دشمنان سوءاستفاده کنند - البته به حساب خودشان، حُسن استفاده می‌کنند ولی از لحاظ ما سوءاستفاده است - و این تیرگی را سعی می‌کنند زیادتر شود تا بالاخره بتوانند طرفین را از بهشت دور کنند به علاوه این تیرگی‌ها اگر علاج نشود و مرتفع نگردد به کدورت‌های بزرگتر تبدیل شده و ممکن است حتی به دشمنی هم بکشد که در این صورت تفرقه و اختلاف شدیدتر می‌شود و عده‌ی زیادی را به دامن این ماجرا می‌کشاند که هر یک با طرفداری از دیگری، دسته و دسته‌بندی تشکیل دهند و بالاترین ضربه‌ای که ممکن است وارد شود همین است که تفرقه و اختلاف در بین فقرا ایجاد شود.

عَلَّتْ عَمْدَهُی انْحِطَاطُ اسْلَامٍ وَ مَسْلَمِیْنَ هِمَانِ تَفْرِقَه‌ای بود که ایجاد شد و حتی به منظور احتراز از همین تفرقه بود که علی علیه السلام با وجود اینکه شایسته‌ترین فرد برای حکومت و جانشینی پیغمبر بود ولی به این استحقاق تکیه نکرد و فرمود اگر می‌خواهید که همیشه نام پیغمبر و نام اسلام زنده باشد شمشیر علی باید غلاف باشد. وقتی که

۱. سوره حجر، آیه ۴۷: وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ.

علی علیه السلام برای احتراز از تفرقه، شمشیر خود را غلاف می‌کند و حتی از شایستگی و حقی که دارد منصرف می‌شود ما باید به طریق اولی این امر را در این دوران فعلی رعایت کنیم. امیدوارم که در مدّت غیبت من اُنس و محبّت فقرا افزوده شود و هرگونه کدورت و کسالتی که دارند برداشته گردد.

مسأله‌ی دیگر شرکت در مجالس فقری به‌خصوص مجالس شب جمعه و دوشنبه که هم از دیدار رفقا و دوستان و مشایخ بهره‌ای برده شود و هم اینکه با توجّه به معانی کتاب‌هایی که خوانده می‌شود پیشرفتی در معنویت حاصل گردد و امیدوارم در این قسمت هم رعایت کامل بفرمایید و مجالس را ترک نکنید.

امیدوارم همه‌ی ما با دقّت در کلمات و عبارات پندصالح سعی کنیم رفتار خودمان را منطبق با آن قرار دهیم و به‌اصطلاح بدنام‌کننده‌ی نکونامی چند نباشیم. توجّه کرده‌اید که دیگران هم از درویش توجّع دارند که به تمام محاسن آراسته باشد و خطایی جزئی از هر درویشی ببینند در ذهن آنها اثر بسیار نامطلوبی دارد و آن خطا را به درویشی نسبت می‌دهند و در این امر دشمنان ما و دشمنان اسلام بسیار کوشا هستند که همه‌ی معایب فردی یا نواقصی که داریم یا کوتاهی‌هایی که در انجام وظایف می‌کنیم به اساس سلسله نسبت بدهند.

بنابراین توجّه داشته باشید که خدای ناکرده هر خطایی ولو

سهواً از ما صادر شود و دیگران در اثر مشاهده‌ی آن سهو یا خطا، به اساس درویشی بدبین شوند در گناه گمراهی آن شخص ما هم شریک هستیم. بنابراین به مصداقِ **اتَّقُوا مِنْ مَوَاضِعِ التُّهْمِ**^۱ که در پندصالح نیز یادآوری شده است، توجه کنید که در مواضعِ تُّهْمِ حتی حاضر نشوید؛ یعنی هرگز کاری نکنید که بتوان از آن تعبیر نادرست انجام داد و شما و مسلک شما را مورد سؤال و تردید قرار دهند.

امیدوارم خداوند این توفیق را به همه‌ی ما بدهد که زین درویشی باشیم نه شین آن.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

نامه به آقای حاج ناصر آقاملکی (مهر علی)^۱

برادر مکرم آقای حسینعلی کاشانی سلمه الله در ورود به شیراز و ایصال این نامه، متن آن را برای اخوان قرائت کنند و نسخه‌ی تایپ شده‌ی آن را تکثیر نموده، فتوکپی به متقاضیان تسلیم دارند.

برادر مکرم آقای آقاملکی (مهر علی) سلمه الله

امیدوار بودم که ماه مبارک رمضان در مه‌د عرفان و در میان مؤمنین موجب شود که بیش از پیش انس و الفت ایجاد گردد و نام نیک و سابقه‌ی عرفانی آن دیار را تحکیم بخشد؛ موجب ظاهری امر هم فراهم بود به این معنی که محل خاصی به نام نامی سرور شه‌دای بشریت - حسینیه - اجتماع ظاهری را تسهیل می‌کرد ولی متأسفانه این‌گونه نشد. لذا ناچار شدم با قلبی شکسته و لبی افسوس‌کنان و دلی لعنت‌کنان به شیطان و نفس اماره‌ی بشری، دستور بستن مجلس حسینیه را در شب‌های ماه رمضان بدهم. از آن زمان مرتباً بعضی اخوان با وسایل ارتباطی، تأسف خود را اعلام می‌دارند و تقاضای نسخ آن دستور را دارند که فعلاً پاسخ همه‌ی آنان این آیه است: **وَأْتَقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً.**^۲

۱. تاریخ ۶ شوال ۱۴۱۹ ه. ق. برابر با ۱۳۷۷/۱۱/۳ ه. ش.

۲. سوره انفال، آیه ۲۵؛ و بترسید از فتنه‌ای که تنها ستمکاران را در بر نخواهد گرفت.

از بودن شما در شیراز بایستی حُسن استفاده می کردند، نصایح عالیه و بی طرفانه‌ی شما را به گوشِ دل و تن می شنیدند ولی متأسفانه از چنین فیضی نیز خود را محروم داشتند تا به حدّی که در شما ایجاد کسالت و بیماری نمود.

در بسیاری شهرها که فقرا احساس فشارهایی برای بستن مجالس شب‌های دوشنبه و جمعه می کنند، پاسخ می‌دهم که مجلس شب جمعه و در مرتبه‌ی ثانوی شب دوشنبه از طرف ما بسته نمی‌شود و محال است ما خود مجلس را تعطیل کنیم و لذا در شیراز هم مجلس تعطیل نیست بلکه موجب تسهیل آن مُرتفع شده و از انعقاد مجلس در حُسنیّه دوری می‌کنیم. مع‌هذا همین مسأله نیز که به منزله‌ی تعطیل جُزئی است، دل را ریش می‌کند و سوهان می‌زند.

اینک چون شما کسالت دارید و امکان سرپرستی اقدامات و احاطه‌ی بر آن، برایتان کاملاً میسر نیست لذا برادر مکرم آقای حسینعلی کاشانی بیدختی سَلَمَهُ اللهُ را به آن دیار اعزام کرده و از ایشان خواستم که در معیت و خدمت شما مسأله را بررسی کرده و گزارشات امر را به فقیر برسانند و امیدوارم سفر و مساعدت ایشان مفید بوده و خداوند توفیق حلّ مشکل و افتتاح مُجدّد را مرحمت فرماید:

من از بیگانگان هرگز ننالم

که با من هرچه کرد آن آشنا کرد

از بیگانه و دشمن جز زحمت توقّع نمی‌رود ولی از دوستان

ضربه‌ی برگ گل، دردآور است چه رسد به ضربه‌ی شلّاقی نظیر شلّاقی که در دست بیگانه است.

چون نیک نظر کرد پر خویش در او دید

گفتا ز که نالیم که از ماست که بر ماست

وَالسَّلَام.

بنده‌ی کمترین حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

پیام و دستور العمل فقری در هنگام غزیمت به خارج کشور^۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدمت برادران مکرّم در ایران و خارج عرض سلام دارم و چون در این ایام بنابر دعوت فقرای کانادا و وعده‌ای که در سفر پاریس به خانواده‌ی حضرت آقای محبوب علی‌شاه علیه السلام داده بودم، عازم مسافرت به کانادا هستم، بدین وسیله از همه خداحافظی می‌کنم و التماس دعا دارم. امیدوارم توفیق زیارت مجدد شما را هم داشته باشم و در غیبت من همواره اخبار مبنی بر سلامت و شادکامی اخوان به من برسد. طبق فرمایش حضرت صادق علیه السلام خطاب به شیعیان که فرمودند: **كُونُوا لَنَا زِينًا وَلَا تَكُونُوا عَلَيْنَا شَيْنًا**.^۲ امیدوارم همه‌ی ما بتوانیم این دستور حضرت را اجرا کنیم تا در روز بازخواست که ارواح ما به زیارت آن بزرگواران نائل می‌شود، شرمنده نباشیم. نکاتی را یادآور می‌شوم که غالب این مطالب در گذشته به صورت‌های مختلف چه در ضمن صحبت و چه ضمن کتب یا دستورالعمل‌های کتبی مکرّر بیان شده است ولی یادآوری آن مهم است زیرا: **إِنَّ الدَّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ**.^۳

۱- فقرا به مصداق:

۱. تاریخ ۹ ربیع‌الاول ۱۴۲۰ ه. ق. برابر با ۱۳۷۸/۴/۲ ه. ش.
 ۲. برای ما زینت باشید، نه مایه‌ی ننگ.
 ۳. سوره ذاریات، آیه ۵۵: اندرز، مؤمنان را سودمند افتد.

جان گرگان و سگان از هم جداست

متّحد جان‌های شیران خداست^۱
وجود واحدی هستند و از لحاظ ظاهر هم: کَانَهُمْ بِنْيَانٍ مَرْصُوصٌ^۲ خواهند بود بدین منظور و برای تقویت این روحیه، شرکت در مجالس فقری بسیار مفید است، بنابراین از اخوان تقاضا می‌شود، سعی کنند در مجالس حضور یابند و در نماز جماعت شرکت کنند و فیض ببرند.

۲- احترام مشایخ، مجازین، پیشکسوتان از موجبات استحکام عقیدتی است و به مصداق آیات قرآن و سنت پیامبر اکرم ﷺ، کسانی که تقدّم ایمانی دارند علی‌القاعده از این حیث نقطه‌ی مثبت و مزیت‌ی خواهند داشت. البته گاهی هم «این طفل یک شبه ره صد ساله می‌رود» که در آن صورت هم، باز باید به احترام سابقه‌ی درویشی، احترام قدما، مشایخ و مجازین را رعایت کنند.

۳- توجّه داشته باشید که بزرگان و اقطاب، روحشان همیشه متوجّه ما هست و آنچه به یاد آنان از عمل خیر و حتی دعا انجام دهیم، به حساب می‌آورند و عنایت دارند، لذا ما برای جلب محبّت و شفاعت آنان باید از هرگونه تجلیلی نسبت به آنان خودداری نکنیم. آنان همیشه زنده‌اند، زیرا: «هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق».

بنابراین در مجالس یادبود و تجلیل از رفتگان نیز مرتباً شرکت

۱. مثنوی معنوی، دفتر چهارم، بیت ۴۱۴.

۲. سوره صف، آیه ۴: همانند دیواری که اجزایش را با سرب به هم پیوند داده باشند.

کنید و خوشبختانه این روحیه‌ی همکاری و وحدت در همه هست و موجب افتخار ماست. در مجالسی که بعد از تذکر، اطعام می‌شود، مشاهده می‌کنیم که همه با طیب خاطر، خدمت می‌کنند. البته باید توجه داشته باشید که این خدمت‌های خالصانه نباید باعث بی‌نظمی گردد و صحیح آن است که طبق دستورات مدیر و ناظم این جلسات رفتار شود.

۴- درباره‌ی نظم و انضباط مجالس فقری بارها گفته شده و خوشبختانه غالباً این مجالس با نظم و سکوت توأم است ولی یادآوری این مطلب مفید است که جزئی صحبتی که از سوی هر یک از فقرا بشود باعث حواس‌پرتی دیگران می‌گردد و این گناه است. در خود مجالس هم، آنان که کتاب می‌خوانند همانگونه که قبلاً دستور داده شده باید از اشعار بزرگان سلف و مورد قبول همگان مانند سعدی، حافظ، مولوی، عطار و امثال اینها بخوانند، زیرا مشاهده شده است که بعضی‌ها از روی جُنگی که خودشان تهیه کرده و انتخاب نموده‌اند و گوینده‌ی آن از عرفای مشهور و مورد قبول همگان نیست، شعری می‌خوانند که صحیح نیست؛ زیرا این انتخاب برحسب سلیقه، حال و مقام دارنده‌ی جُنگ است و ممکن است آن حال با دیگران منطبق نباشد ولی اگر به صورت تفأل یا به صورت منظم از آن کتب خوانده شود، مفید است. در انتخاب اشعار و طرز خواندن آن نیز باید دقت کنیم مثلاً به هیچ‌وجه صحیح نیست از تصانیف متداول ولو تصانیف عرفانی

باشد، استفاده شود؛ مجلس فقری جای تصنیف‌خوانی نیست گوا اینکه معانی آنها و آهنگی که دارد، خلاف شرع نباشد ولی چنانچه اشعار آهنگ‌دار، مورد نظر است از اشعار دیوان شمس انتخاب شود زیرا غزلیات دیوان شمس دارای همه گونه اوزان شعری می‌باشد. به هر جهت اکیداً یادآوری می‌شود که نباید در مجالس فقری اشعار با آهنگ‌های تصنیفی خوانده شود.

۵- در مجالس فقری فقط کسانی که اذن و اجازه‌ی صحبت دارند باید صحبت کنند و سایرین چنین حقی ندارند به جهت اینکه هرکسی، برداشت خود را که متناسب با حال و مقام خود اوست بیان می‌کند، در صورتی که صحبت در مجالس درویشی باید به نحو عام باشد تا به همه سود رساند و منطبق با روحیه‌ی همگان باشد. از طرفی دعا‌هایی که داده شده است و اوراد نماز و امثال آن سعی شود که مرتب خوانده شود و هیچکس حق ندارد در این موارد به دیگری دستوری بدهد مگر کسانی که اجازه دارند. اگر کسی به صرف ادّعی اینک شفاهاً از یکی از آقایان اقطاب اجازه‌ای گرفته، چنین کاری کند، هم خود خطاکار است و هم دیگران را به خطا وادار کرده است. بنابراین به چنین اشخاصی اصلاً اعتماد و توجّه نکنید و آنان را از دخالت در این مسائل باز دارید. شاید ان‌شاءالله نصیحت اثر نماید.

۶- از مشخصات خاصّ سلسله‌ی ما توجّه به بیداری سحر از طلوع فجر تا طلوع شمس است و این امر متکی به فرمایشات ائمّه علیهم‌السلام

است که این استحباب و دستور را بیان فرموده‌اند. در اخبار هم هست که بهترین وقت دعا که امید اجابت می‌رود همین زمان است. در خود قرآن هم از صفات مؤمنین است که: **و بِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ^۱** در سحرها استغفار می‌کنند. استغفار همیشه خوب است تأکید در سحرها برای اهمّیت دادن به سحر است و **إِلَّا** استغفار که همیشه اهمّیت خود را دارد.

مسأله‌ی دیگر دقّت در دوام طهارت است. طهارت شرعی، علاوه بر پاکیزگی است، پاکیزگی بسیار خوب است و پیامبر اکرم ﷺ فرموده است: **الْنُظَافَةُ مِنَ الْإِيمَانِ** ولی علاوه بر رعایت پاکیزگی باید فقرا به طهارت شرعی هم مقید باشند، طهارت شرعی عبارتست از: غسل در درجه‌ی اوّل که موارد آن در رساله‌ها ذکر شده است و سپس وضو و در مواردی که نشد، تیمّم چون خداوند فرموده است: **مَنْ دَرَدَ دَلَّ بِنَدَى** مؤمن جای دارم^۲ به این امید و این توسّل که خداوند در دل ما جای بگیرد و ما را مؤمن حساب کند، باید همیشه خود را در حضور خداوند بدانیم و مسلماً این موضوع اقتضاء دارد که همیشه با همان طهارت شرعی باشیم که خداوند دستور داده است. این مسائل را باید فقرای قدیمی دقّت بیشتری کنند و به اطلاع فقرای جدید هم برسانند زیرا این دستور به همه داده شده است؛ فقط باید تذکّر و یادآوری کرد که به

۱. سوره ذاریات، آیه ۱۸.

۲. بحار/الانوار، مجلسی، بیروت، الوفا، ۱۴۰۴ ق، ج ۵۵، ص ۳۹: **وَسِعَنِي قَلْبُ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ**

مصدقاً إِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ مفید واقع شود.

۷- همانطور که در دستورالعمل‌های قبلی از ناحیه‌ی فقیر و بزرگان سَلَف آمده است، درویشی در سیاست دخالت نمی‌کند ولی نه اینکه درویش از فعالیت باز بماند. درویش باید فَعَال باشد و دستور این امر را در پندصالح مؤکداً فرموده‌اند ولی بدانند که درویشی در سیاست دخالت نمی‌کند یعنی به‌هیچ‌وجه حق ندارند در مجالس درویشی و مواردی که به‌عنوان جلسه‌ی درویشی تشکیل می‌شود نظر خود را بیان کنند و بدتر آنکه این نظر را به عنوان اصول درویشی عرضه کنند که در این صورت، جَعَل مُكْرَر است، ولی افراد آزادند در خارج از مجالس درویشی به فعالیت‌های اجتماعی بپردازند ولی باید توجّه نمایند که تمام این فعالیت‌هایشان با نِيَّت قُرْبَةً إِلَى اللَّهِ و خلوص نِيَّت باشد یعنی خدا را در هر کار در نظر داشته و تصمیم بگیرند.

۸- به مصداق:

جان گرگان و سگان از هم جداست

متَّحد جان‌های شیران خداست

مجموعه‌ی درویشی باید به عنوان یک واحد تلقی شود که این جمع، به منزله‌ی جسم و عوالم درویشی، به منزله‌ی روح این جمع می‌باشد. بنابراین همانطور که در بدن، دست به پا و پا به چشم و چشم به گوش تهمت و افترا نمی‌زند فقرا که اعضای یک پیکر هستند حق ندارند به یکدیگر تهمت و افترا بزنند و حتی در غیاب برادر دینی خود

باید حفظ الغیبِ او را بنمایند، قرآن فرموده است: وَلَا يُعْتَبَ بِبَعْضِكُمْ بَعْضاً
 اِيْحِبُّ اَحَدَكُمُ اَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ مَيْتاً فَكْرِهُنْمُوهُ...^۱ البته این دستور
 کلی است که برای فقرا، لازم الاتباع است و باید در همه‌ی موارد از
 غیبت و تهمت و افترا نسبت به همه‌ی مردم خودداری کنند به خصوص
 نسبت به برادران ایمانی که گناه و وزر و وبال آن چند برابر است. این
 آیه درباره‌ی غیبت است و تهمت و افترا و بهتان، حدّ اعلای غیبت و
 گناه آن بیشتر و مجازاتش سنگین‌تر است.

۹- همانطور که دستور دارید آنچه را که سرّ تلقی می‌شود نباید
 از آن صحبت کرد چون حالات متعدّد است و مقامات اشخاص متفاوت
 است و نمی‌توان هر خواب یا کشف و شهودی که برای کسی حاصل
 شود، آن را علنی کند و بگوید، جز آنکه در موارد ضروری به بزرگان
 بگوید و از آنها پرسد. ممکن است یک خواب را دو نفر بینند و برای
 هر کدام معنا و تعبیر جداگانه‌ای داشته باشد و به هیچ وجه تعبیر خواب،
 یک مسأله‌ای نیست که بتوان آن را در کتاب مدوّن کرد. بسیاری از
 موارد تعبیر در کتاب نوشته می‌شود ولی آن تعبیر کامل نیست پس،
 از خواب‌ها و مشاهدات و حتی از بیان حالات و سیر روحی خویش با
 هیچکس نباید سخن گفت مگر با بعضی از بزرگان به صورت مکتوب
 یا شفاهاً که اگر محرمانه نبود به صورت عموم و الاً خصوصی پاسخ گفته

۱. سوره حجرات، آیه ۱۲؛ و از یکدیگر غیبت نکنید. آیا هیچ کس از شما دوست دارد که
 گوشت برادر مرده‌ی خود را بخورد؟ که از آن تنفر خواهید داشت.

خواهد شد.

یک جهت ضرری که ممکن است نقل خواب و مشاهدات برای گوینده و دیگران داشته باشد آن است که ممکن است کسانی را که به آن درجه از ادراک نرسیده‌اند، منحرف سازد و یا به گناه وادار کند. نمونه‌ی این امر، خواب حضرت یوسف است که در نوجوانی، خواب را به پدر عرض کرد، آن حضرت دستور فرمود این خواب را به برادرانت نگو، لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ^۱ ولی حضرت یوسف علیه السلام به علت نوجوانی و عدم توجه، خواب را به کسی گفت و آن شخص هم به دیگران تا به برادران رسید، هم موجب گرفتاری برای خود حضرت یوسف شد و هم موجب شد که برادران تحت وسوسه‌ی شیطان مرتکب گناه گردند.

۱۰- یکی از خصوصیات سلسله‌ی نعمت‌اللّٰهی نعمت‌اللّٰهی که از زمان حضرت شاه نعمت‌الله بیان شده است اشتغال به کسب و کار است. در پندصالح مرقوم فرموده‌اند: «دست به کار و دل با یار». بنابراین بیکاری بسیار مضر است، هم به جامعه و هم به فقر؛ البته بیکاری اجباری که از اوضاع اقتصادی امروز در دنیا پیدا شده، گناه آن متوجه همگی است نه شخص خاصی. در قرآن می‌فرماید: **ظَهَرَ الْفُسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ**^۲. در جای دیگر می‌فرماید: **أَوْ يُوقِنُ أَنَّ بِمَا كَسَبُوا**

۱. سوره یوسف، آیه ۵.

۲. سوره روم، آیه ۴۱؛ به سبب کردار مردم، فساد در خشکی و دریا آشکار شد.

وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ^۱، ولی در چنین حالتی هم باید توجه داشت که جستجوی کار و اشتغال وظیفه‌ی ماست، باید به دنبال کار باشند و این مطلب را در نظر بگیرند که هیچ کار مشروعی، عیب و کسر شأن نیست؛ مگر بزرگان سلف چه مشاغلی داشتند؟ بزرگانی که خاک پای آنها توتیای چشم ماست، با کارگری برای مردم، امرار معاش می نمودند. بنابراین از کار، ننگ نداشته باشیم، هر کس دنبال کاری باشد اگر چه کارگری ساده‌ای باشد، انجام دهد و وسعت و برکت در شغل و روزی را از خدا بخواهد.

۱۱- مطالعه‌ی کتب بزرگان و آثار مذهبی و عرفانی، چندین اثر نیک برای فقرا دارد که مهم‌ترین آنها عبارت است از: اولاً، عسای دست در راه فقر است، البته باید این مطالعه با قصد و نیت کسب علم و دانش باشد نه به نیت فخرفروشی و مجادله با دیگران. ثانیاً، سود دیگر آن است که به مصداق: **وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْأَخِيلِ**^۲، لازم است ما از هر جهت به تمام سلاح‌هایی که احیاناً ممکن است دشمنان فرضی ما در اختیار داشته باشند، مجهز باشیم که مهم‌ترین این سلاح‌ها، اسلحه‌ی علم و دانش است، بنابراین مطالعه‌ی کتب عرفا و حتی کتب علمی با دقت کامل و نیت اطاعت از خدا و خدمت به دیگران، مفید است، باید از این حیث کتابخانه‌ها مملو از

۱. سوره شورا، آیه ۳۴: یا آنها را به واسطه‌ی اعمالشان غرق می‌کند و بسیاری را نیز می‌بخشاید.

۲. سوره انفال، آیه ۶۰.

جمعیت فقرا باشد.

۱۲- حضرت صادق علیه السلام به بعضی از شیعیان که به زیارت آن حضرت آمده بودند، فرمودند: **كُونُوا لَنَا زَيْنًا وَلَا تَكُونُوا عَلَيْنَا شَيْنًا**، آبروریز ما نباشید بلکه باعث آبروی ما باشید. البته آبروی آن بزرگان، چیزی نیست که ما آن را کم و زیاد کنیم ولی منظور ایشان این است که روشی در زندگی بکار ببرید که تمام اطرافیان شما بتوانند شما را مدل و آسوه قرار دهند؛ بدیهی است چنین روشی باعث هدایت آنها به راه حق می‌شود که در این صورت به مصداق: **مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا**^۱، شما نیز از این ثواب هدایت بهره‌ای خواهید داشت؛ ولی اگر خدای نکرده رفتار شما به نحوی باشد که دیگران را از راه حق گریزان کند و از هدایت باز دارد، گناه این امر، دامن شما را نیز خواهد گرفت که به دنبال آن آیه فرمود: **وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا**^۲ بنابراین در هر شغل، وظایف مخصوص آن شغل را رعایت کنید. مثلاً در کسب، رعایت انصاف و خودداری از کم‌فروشی و گران‌فروشی را بنمایید و خوش رفتاری با مراجعین مهم است و حتی در مواردی که کسی تنگدست است به او کمک کنید. آنکه اهل کار اداری است در امور اداری، رعایت کامل امانت را انجام داده و هر مراجعه‌کننده‌ای را برادر یا پدر یا فرزند خود بداند و همیشه در این

۱. سوره نساء، آیه ۸۵: هر کس در کار نیکی میانجی شود او را از آن نصیبی است.

۲. سوره نساء، آیه ۸۵: و هر کسی در کار بدی میانجی شود او را از آن بهره‌ای است.

مراجعه خود را به جای او تصوّر کنید و آنچه توقع هست، در صورت امکانات برآورده سازید، رعایت قانون را هم در همه‌ی موارد کاملاً بفرمایید.

۱۳- به مصداق دستورالعمل قرآن: إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ...^۱، هر معامله‌ای که نمودید مسلماً باید نوشته شود و تمام اطراف و جوانب آن را با دقت تمام بنویسید اگر چه این آیه را غالب مفسرین دستور مستحبی می‌دانند ولی چون در آخر این آیه می‌فرماید: إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا^۲، اگر معامله‌ی معمولی بود، گناهی بر شما نیست که آن را ننویسید، به نظر می‌رسد در سایر موارد اگر ننویسید بر شما حرج و گناه هست، علیهذا از لحاظ احتیاط به این دستورالعمل رفتار کنید. فرموده‌اند: کسی که خود، کاری را کرده و برای او گرفتاری به وجود آمده و در آن امر، رعایت دستور الهی را ننموده است، دعای چنین شخصی برای رفع مشکل پذیرفته نمی‌شود. می‌گویند: وقتی کسی به دیگری قرضی داد و یا وعده‌ای داد و نوشت، اختلافاتی که پیدا شد و زیان نمود، خداوند دعای چنین شخصی را برای رفع اختلاف قبول نمی‌کند؛ زیرا این معامله با عدم توجه به امر الهی انجام شده است. به علاوه در چنین حالتی آن دو نفری که با هم در ارتباط بوده‌اند و این ارتباط مُبْتَنی بر

۱. سوره بقره، آیه ۲۸۲: هنگامی که وامی را به مدّت معینی به یکدیگر می‌دهید، آن را بنویسید.

۲. سوره بقره، آیه ۲۸۲.

دوستی بوده است بعد از این، دوستی آنها به دشمنی تبدیل و بین آنها کدورت ایجاد می‌شود.

۱۴- فرموده‌اند: ازدواج نصف دین، و در بعضی روایات، ثلث دین را حفظ می‌کند. خود ازدواج امر بسیار خوب و باید مورد توجه قرار بگیرد و همانطور که بیکاری مذموم است، تجرّد هم ناپسند است. البته باید در انتخاب همسر دقت نمود و مشکلات اقتصادی را نباید مانعی برای ازدواج قرار داد. علت بسیاری از ازدواج‌ها که خواستگاری می‌شود ولی سر نمی‌گیرد یا فرار از ازدواج‌ها، مسائل مالی است؛ زیرا هر یک از طرفین می‌خواهند که در همان اوّل مثلاً کاخی داشته باشند و دارای تمام وسائل راحت زندگی باشند ولی این موضوع را توجه بنمایید که قبل از ازدواج، مرد و زن زندگی خود را اداره می‌نموده‌اند در هنگام تصمیم به ازدواج اگر با صمیمیت و با حُسن نیت و صداقت، امکانات خود را به هم عرضه کنند و دچار تظاهر به ثروت و امثال اینها نشوند، از هم انتظار زیادتر از واقعیت نخواهند داشت. زیرا اگر مرد یا زن قبل از ازدواج، غذای ساده‌ای می‌خورده‌اند بعد از ازدواج دو نفری و در کنار هم به همان اکتفا می‌کنند و زن به زندگی ساده و به دور از تشریفات، رضایت بدهد و هرگز زیاده‌طلبی مالی نداشته باشد، ضمناً مرد، گذشته از وظیفه‌ی کار و تأمین معاش خانواده، وظیفه‌ی حُسن سلوک هم با زن و فرزند دارد که در قرآن فرموده است: **وَهُنَّ مِثْلُ الْاُذَى عَلَیْهِنَّ**

بِالْعُرُوفِ^۱، یعنی آنچه از نیکی‌ها گفته‌ایم برای زن هم مثل مرد در زندگی خانوادگی وجود دارد، مرد باید وقت خود را تقسیم کند، مدتی را به عنوان کار بگذراند ولی ساعاتی را باید در داخل خانواده با زن و فرزند باشد و انجام عبادات مستحبی و حتی آمدن منظم به مجالس فقری نباید به آن اندازه‌ای باشد که شخص را از انجام وظایف خانوادگی باز دارد. در این صورت آن ساعاتی را هم که به آن وظایف و مستحبات انفرادی می‌پردازد بر همسر او گوارا است.

مشاهده شده است که در اثر عدم رعایت این مطلب بسیاری از خانواده‌ها متلاشی شده است و سعی کنند موجبات طلاق و جدایی فراهم نشود و تا بتوانند هرگز دنبال این مسأله نروند. پیغمبر ﷺ فرمود: **أَبْغَضُ الْأَشْيَاءِ عِنْدِي الطَّلَاقُ^۲**، زن و شوهر فکر کنند اگر الآن مشکلاتی دارند که بخاطر آن می‌خواهند، طلاق واقع شود، اگر طلاق واقع شد و جدا از هم زندگی کردند، آن مشکلات وجود ندارد ولی آیا تصور نمی‌کنند که مشکلات جدیدی صد درجه بدتر از مشکلات قبلی به سراغ آنها خواهد آمد؛ حتماً بعد از چنین طلاقی، صحبت‌های متفرقه درباره‌ی طرفین می‌شود و سرنوشت فرزند و اینکه فرزند در هر سنی باشد با پدر یا مادر یا هر دو، نگرانی خواهد داشت و همچنین زن و مردی که تاکنون با هم دوست و صمیمی بودند بعد از طلاق دشمن

۱. سوره بقره، آیه ۲۲۸.

۲. ناپسندترین چیزها نزد من طلاق است.

مجموعه دستورالعمل‌ها و بیانیه‌ها (قسمت اول) / ۴۵

خواهند بود. بنابراین سعی کنید از طلاق گریزان باشید. امیدوارم موفق باشید. ان شاء الله.

حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

بیانیه ای در آستانه‌ی سال ۱۳۸۱ ه. ش.

به مناسبت ایام نوروز باستانی و تقارن آن با محرم^۱

به نام آن که مستی خاک را شرافت داد، از آن آدم را آفرید و فرمود: لَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ^۲، قدر این کرامت را بدانیم.

در آستانه‌ی سال جدید تذکّر نکات زیر را ضروری می‌دانم:

۱- همانطور که توجّه دارید، امسال نوروز باستانی، مقارن است با ماه محرم الحرام. در تجلیل از نوروز باستانی که روزی است به قول سعدی شیرازی علیه الرّحمة:

بامدادان که تفاوت نکند لیل و نهار

خوش بود دامن صحرا و تماشای بهار^۳

برای ما ایرانیان ایامی مبارک است و انجام مراسم آن تجلیلی است از سنت و عرف ایران باستان و یادگار زردشت پیامبر که مورد تأیید حضرت امام صادق علیه السلام می‌باشد. ولی امسال چون مقارن با ماه محرم است و ماه محرم در نزد شیعیان اهل بیت علیهم السلام ماه عزاست و آنقدر این عزا بزرگ است که تا روز قیامت داغ آن بر دل ما شیعیان

۱. تاریخ ذی‌الحجّه ۱۴۲۲ ه. ق. برابر با اسفند ۱۳۸۰ ه. ش.

۲. سوره اسراء، آیه ۷۰: ما فرزندان آدم را کرامت بخشیدیم.

۳. کلیات سعدی، قصیده‌های فارسی، ص ۸۴۹.

خواهد بود و خاطره‌ی شهادت بزرگ‌مرد جهان حضرت اباعبدالله‌الحسین علیه السلام دل‌های ما را تصرف نموده است. از طرفی سنت متداول و عرف عزاداران در ایران آن است که عید اول را در کنار هم و با ملاقات یکدیگر می‌گذرانند. ما نیز یاد عزیز بزرگوار خود حضرت اباعبدالله‌الحسین را فقط شیرینی عید خود قرار می‌دهیم و هم با ملاقات یکدیگر از نوروز باستانی تجلیل می‌نماییم.

۲- آنچه به عنوان وظیفه‌ی معنوی و فقری به عهده‌ی ماست به‌هیچ‌وجه کاستی نمی‌پذیرد، از جمله مسأله‌ی اتحاد و اتفاق و صمیمیت فقرا با یکدیگر و پرهیز از هرگونه اختلاف و کدورت و دوری از انجام هر عمل و گفتاری که منجر به کدورت گردد و باید در رأس هدف، مرافقه و دید و بازدید و ملاقات باشد. از همه درخواست می‌کنیم سعی کنند همانطور که خداوند فرموده است: *وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ^۱*، در همین جهان خودمان هرچه غل و غش، نگرانی و گله‌ای از دوستان داریم در آستانه‌ی سال نو از دل خود بیرون بریزیم و با کمال صفا و صمیمیت با هم زندگی کنیم تا در راه عظمت فقر و درویشی و منویات بزرگان سلسله گام برداشته باشیم.

۱. سوره حجر، آیه ۴۷: هر کینه‌ای را از دلشان برکنده‌ایم، همه برادرند، برتخت‌ها روبه‌روی همند.

۳- مجالس فقری شب‌های جمعه و دوشنبه را منظم داشته باشیم و فقرا در هر کجا هستند و به هر صورتی که می‌توانند در این مجالس حضور یابند، اگر یک نفر یا دو نفر هم حاضر باشند، نام آن، مجلس فقری است، و اگر مأذونی بود، مجلس را اداره می‌نماید و در غیر آن هم، باز صاحب اصلی مجلس که به همه‌ی فقرا نمایندگی داده است، اداره‌کننده‌ی مجلس و صاحب آن تلقی می‌شود.

۴- اعتیاد به مواد مخدر از بزرگترین موانع پیشرفت و تکامل فرد و جامعه و خطرناک‌ترین حربه‌ی امروز شیطان است. فقرا که از صد و پنجاه سال قبل پرچم مبارزه با استعمال مواد مخدر را بنابر فتوای حضرت آقای سلطان‌علیشاه شهید علیه السلام در دست داشته‌اند، به وسیله‌ی احتراز از اعتیاد، این پرچم افتخار را فرو نگذاشته و پیوسته در اهتزاز بدارند.

۵- متأسفانه حملات دشمنان دانا و دوستان نادان به وسیله‌ی نشر اکاذیب و اتهامات ناروا به عرفان و تصوّف واقعی که همان تشیّع حقیقی و فقر محمدی صلی الله علیه و آله است، موجب نگرانی و یا ضعف اعتقادات بعضی از شیعیان اثنی عشری می‌گردد. به همین جهت لازم است در هر حال به موجب آیه‌ی شریفه‌ی **وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ^۱**، باید به تمام سلاح‌های ظاهری و معنوی برای دفاع از حریم فقر و تشیّع مجهز باشیم که

مهمترین آن اطلاعات اسلامی و عرفانی و عمل به احکام شرعی و آداب فقری است. سعی کنیم که اعمال ما مبلّغ ما و مکتب ما باشد.

۶- چون در عرفان و درویشی هرگونه مسئولیت معنوی و دخالت در امور فقری باید با اجازه‌ی بزرگ زمان باشد، از دوستانی که چنین اجازه‌ای ندارند درخواست می‌شود مسئولیت اعتقادات دیگران را به عهده نگیرند و از هرگونه توضیح یا تبلیغی خودداری نمایند مگر به اندازه‌ای که در عرف متداول مردم در مکالمات عادی گفته می‌شود ولی در مجالس درویشی به‌هیچ‌وجه دخالت ننموده و سخنی نگویند. هرگونه سؤالی که برای فقرا پیش می‌آید باید به کتب بزرگان سلسله و دستورات صریح و اعلامیه‌های صادره از سوی آنان مراجعه نموده و در صورتی که پاسخ خود را نیافتند یا نیاز به توضیح بیشتر داشتند باید به بزرگان که مجاز در پاسخگویی هستند مراجعه نمایند.

۷- تفوّه و به زبان آوردن آنچه مخالف ظاهر شرع مطهّر و اعتقادات سلسله می‌باشد از هرکس صادر شود موجب گمراهی یا پیدا شدن عقاید فاسد و یا دگرگونی حال روحی و تزلزل ایمانی گردیده، ضمن آنکه شنونده تصوّر می‌کند گفتار آن شخص، عقیده‌ی رسمی بزرگان سلسله است. به همین جهت فقرا باید از چنین گفتاری خودداری نموده و حفظ حال و ایمان و جان و مال مسلمین را در رفتار و گفتار خود منظور دارند.

۸- همانطور که در اولین اعلامیه پس از رحلت مولای بزرگوار حضرت آقای محبوب علیشاه علیه السلام به فقرا تذکر داده شده است، امور فقرا تقسیم‌بندی و راهنمایی لازم برای هر مورد شده است. فقرا به آن اعلامیه و سایر تذکرات با دقت مراجعه نمایند تا تکالیف خود را در هر زمینه بدانند، از مذاکره و مراجعه کتبی و شفاهی در امور شخصی و خانوادگی و دنیوی به بزرگان جداً خودداری نموده و با استفاده از نیروی عقل و مشورت با آگاهان هر کار و اجرای دقیق دستورات شریعت و طریقت، معضل و مشکل خود را در این امور رفع و حل نمایند و از بزرگان و مشایخ و مآذونین سلسله به عنوان پدر روحانی فقط در امور معنوی استفاضه نمایند و از باطن بزرگان دین در هر کار همّت بخواهند و مدد جویند که زودتر به مقصود رسند.

۹- قبلاً دستور داده شده، باز هم یادآوری می‌شود، در قرض گرفتن و قرض دادن و معاملات فقرا با یکدیگر طبق امر قرآن در آیه‌ی ۲۸۲ سوره‌ی بقره و دستور پندصالح که با بیان شیوا و ساده فرموده‌اند، بیگانه‌وار رفتار و با نوشتن رسید یا عقد قرارداد و قبض و گرفتن شاهد رفتار کنند و بالاخره گذشت آخر را هم از اول بنمایند و به وظیفه و تعهد خود در این مورد، طرفین عمل نموده و هرگونه معامله‌ای که احتمال اختلاف در آن می‌رود نمایند تا موجب کدورت و افسردگی طرفین نشود و مسائل مادی و دنیوی به روابط ایمانی لطمه و زیان نزنند.

۱۰- شفقت و مهربانی به بندگان خدا عموماً و به یاران ایمانی خصوصاً، از ارکان فقر و ایمان است. اما باید همه جوانب مخصوصاً مسائل شرعی و خانوادگی رعایت شود. پس در پذیرایی‌ها و مهمانی‌ها و همچنین بردن مسافریین فقرا به منزل نباید به گونه‌ای رفتار شود که اندک انحرافی از دستور شرع بوده یا موجب رنجیدگی و زحمت خانواده گردد.

۱۱- فقرایی که در طول سال و مخصوصاً در ایام تعطیل قصد مسافرت به بیدخت و زیارت مراقد مطهر بزرگان آنجا و سکونت در صحن مزار سلطانی را دارند از توقّف بیش از سه روز در آنجا خودداری نموده و ضمناً دستوراتی که طی اعلامیه‌ی مخصوص زوآر آن آستان مقدّس صادر شده و در صحن و اتاق‌ها نصب گردیده را با دقّت مطالعه و طبق آن در مدّت توقّف در آنجا رفتار نمایند.

۱۲- مجلس فقر مورد نظر الهی و محلّ توجّه و حضور اولیای خداست و هدف شرکت‌کنندگان در آن باید فقط یاد خدا و تزکیه‌ی نفس و تهذیب اخلاق و روشن نمودن دل به دیدار اولیا و مؤمنین و فراگرفتن آگاهی‌های معنوی از کتب فقری یا گفتار بزرگان دین باشد. بنابراین در مدّت حضور در جلسه‌ی فقری سکوت و نظم کامل و آداب حضور در مجلس فقر رعایت شود و از سخن گفتن و همچنین انجام هر کاری که موجب پراکندگی حواس خود یا دیگران می‌شود خودداری گردد.

۱۳- رعایت ادب و احترام نسبت به مشایخ و مأذونین سلسله ضروری می‌باشد و آنان نیز همچون پدری مهربان و دلسوز با عموم فقرا و مخصوصاً نسل جوان و مبتدیان در فقر رفتار نموده و تذکرات لازم و آداب فقری را با بیانی سرشار از محبت و شفقت تعلیم خواهند داد.

۱۴- پیوسته در همه‌ی امور صوری و معنوی و فردی و اجتماعی بکوشیم این کلام حکیمانه و دستورالعمل کلی حضرت امام علیه السلام که بارها در اعلامیه‌های بزرگان سلسله آمده و به آن تأکید شده است را سرلوحه‌ی رفتار و گفتار خود قرار دهیم: **كُونُوا لَنَا زِينًا وَلَا تَكُونُوا عَلَيْنَا سِينًا**^۱

با التماس دعا از همه‌ی مؤمنین

بنده‌ی کمترین حاج دکتور نورعلی تابنده (مجدوب‌علیشاه)

دستورات کلی به فقرا^۱

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي يَمُنُّ عَلَيْكُمْ (عَلَيْنَا) أَنْ هَدَاكُمْ (هَدَانَا) لِلْإِيمَانِ

این نعمتی که خداوند مرحمت کرده آن قدر مهم است که در اعطای آن بر ما منت گذاشته است. نعمت ایمان و نعمت دلبستگی و همبستگی با مؤمنین را با ناسپاسی، ضایع نکنیم. خداوند به شیطان و لشکریان او تا روز قیامت مجال داده است که به فرزندان آدم از شش جهت حمله و آنها را شکار کند و این شکارچی بهترین شکارها را تعقیب می‌کند و چون خداوند، امنیت جز به معصومین عطا نفرموده است، هرچه بنده مقرب‌تر باشد شکار او برایش لذیذتر خواهد بود که: **الْخُلُوفَ فِي خَطَرٍ عَظِيمٍ**^۲ خصوصاً در این دوران که شیوع انواع مفسد اخلاقی، بلای اعتیاد و انحرافات اجتماعی، فضای بشریت را مسموم نموده، مسئولیت بسیار خطیر و حسّاس بر عالم فقر وارد است که همگی در حدّ توان و درجه خود باید نمونه و الگوی صلاح بوده و معلّم عملی اخلاق باشند.

پس در این دوران که نعمات مذکور و همچنین آرامش و ایمان مؤمنین از جهات مختلف مورد حمله دشمنان انس و جنّ قرار گرفته،

۱. تاریخ ۱۷ ربیع‌الثانی ۱۴۲۳ ه. ق. برابر با ۸ تیرماه ۱۳۸۱ ه. ش.

۲. بندگان مخلص در خطر بزرگی هستند.

شایسته است مؤمنین ناملایماتی را که ظاهراً از دوست می‌رسد تحمل کنند و تخلّق به اخلاق الهی، ستّاریت، بخشش، احسان و... را به ویژه در این موارد بکار گیرند:

۱- احترام مشایخ و بزرگان را رعایت کنند و هیچ عملی که استشمام توهین شود ولو ظاهراً در مقام دفاع از خود باشد بجا نیاورند.

۲- مسلماً مشایخ نیز رعایت برادران خود را ملحوظ دارند و همچون برادر بزرگتر مراقب آنها بوده و از خطاهای آنها اغماض می‌نمایند و در خلوت، آنان را هدایت می‌کنند.

۳- به مصداق رَئِيسُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ^۱ در خدمت به اخوان و تواضع نسبت به آنان بکوشند و از آن غفلت نکنند و توجّه داشته باشند که همواره کتباً و شفاهاً توصیه شده و حتّی در فرمان‌های آقایان مشایخ یا مجازین این توصیه تکرار شده است که خدمت محوّله به آنان باید بر تواضعشان بیفزاید.

۴- داستان قشون اُسامه را در صدر اسلام به یاد آورده و از آن عبرت‌ها بگیرند. اگر نظر، پیشنهاد و انتقادی دارند قبلاً مستقیم به نظر برسانند، از اِذاعه‌ی^۲ آن امتناع نمایند تا احیاناً مسؤل اشتباه در استنباط نگردند. بعد از اتّخاذ تصمیم به آن تصمیم احترام گذارند ولو تصمیم، به نظر آنان نادرست باشد، زیرا در این مورد ضرر اِذاعه و عدم تمکین

۱. رئیس قوم، خادم ایشان است.

۲. فاش نمودن.

برای عالم فقر از ضرر تصمیم (احیاناً نادرست) بیشتر است.

۵- همانطور که مجتهد باید وارد به اوضاع جهان - که همواره در معرض تغییر است - باشد و در اعمال (نه عقاید) باید استدلال او را پذیرفت و تقلید نمود، ولو اینکه نظری مخالف با نظر قدما ابراز کند، در طریقت نیز همین قاعده مراعات می‌گردد. در قلمرو شریعت و اعمال از مجتهد، تقلید و در قلمرو طریقت از پیر طریقت باید پیروی کرد. در قلمرو اموری که به تعقل شخصی و شرعی واگذار شده است، عقاید مختلف در صورتی که با حسن نیت و خلوص اتخاذ شده باشند، مضر نیست و بلکه تضارب آنها فکر هر دو را تعالی می‌دهد.

۶- گله‌مندی و انتقادات شخصی بین مؤمنین را حتی المقدور باید مورد عفو قرار داد و احیاناً در خفا و مستقیماً به طرف تذکر داد؛ اذاعه آن موجب دسته‌بندی می‌شود و چنین امری مانند موربانه‌ای است که عصای حضرت سلیمان را سست کرد. والسلام .

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ^۱

حاج دکتر نورعلی تابنده (مجدوب‌علیشاه)

۱. سوره حشر، آیه ۱۰: ای پروردگار ما، ما و برادران ما را که پیش از ما ایمان آورده‌اند ببامرز و کینه‌ی کسانی را که ایمان آورده‌اند، در دل ما جای مده. ای پروردگار ما، تو مشفق و مهربان هستی.

دستور العمل صادره به آقای مهندس جذبی جهت اعلام به فقرای یزد^۱

آقای حاج مهندس علیرضا جذبی، نامه‌ی زیر به فقرای یزد ارسال گردد که در أسرع وقت در مجلس شب دوشنبه قرائت گردد.

۱- در مجالس فقری بجز توجه به خداوند و استماع مطالب کتب خوانده شده هیچ‌گونه گفتگوی دنیایی نباید انجام گیرد.

۲- پس از اتمام مجلس فقری لازم است کلّیه‌ی فقرا حرکت نموده و هیچ‌گونه جلسه‌ی دیگری نباید در محلّ به وجود آید.

۳- همانطور که قبلاً هم گفته شده، هر کجا مجلس فقری تشکیل گردد، مدّت جلسه، صاحب مجلس، بزرگ وقت بوده، و صاحبخانه جز خدمت به فقرا سمت دیگری ندارد.

۴- هرگونه اجتماع فقرا به اعتبار استمرار معنوی فقر، از دید دیگران به عنوان فقر تلقّی می‌شود؛ لذا چنین اجتماعی برای گفتگوی کارهای صرفاً دُنیوی نباید صورت گیرد.

۵- سخنرانی و پاسخ به سوّالات فقری فقط برای افرادی که از طرف بزرگ وقت اجازه دارند، میسر است و دیگران حقّ گفتگو در این باره را ندارند.

حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

یادآوری نکاتی به فقرا و

درباره تقارن دو سنت فاجعه‌عاشورا و نوروز سال ۱۳۸۲ ه. ش. و

تأکید مجدد بر حفظ آداب شریعتی و طریقتی^۱

يَا مُحَوَّلَ الْحَوْلِ وَ الْأَحْوَالِ حَوَّلْ حَالَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ

امسال نیز دو سنت برای ما ایرانیان مصادف گردیده است که رعایت هر دو را بر خود واجب می‌دانیم:

اول: فاجعه‌ی عاشورای سال ۶۱ قمری که تا ابد مسلمانان را در سوگ برده است و ماه محرم را ظرف زمانی این سوگ می‌دانیم.

دوم: عرف و سنت منتسب به حضرت زردشت علیه السلام. در این فصل، تجدید حیات طبیعت و نو شدن بهار، سال جدیدی را برای ما مقرر داشته است و ملت فرهنگی ایران هر دو عرف را عظیم می‌شمارند.

۱- برای همه‌ی اخوان و بلکه بشریت، آرزوی سالی مبارک و با میمنت را دارم.

۲- گرچه در سال گذشته بعضی از بزرگان را از دست دادیم و

۱. تاریخ ۱۶ محرم ۱۴۲۴ ه. ق. برابر با ۱۳۸۱/۱۲/۲۹ ه. ش.

در تجلیل آنها کوشیدیم ولی بحمدالله توفیق الهی از جهات دیگری ما را دلگرم ساخت:

اول: آنکه کلاس‌های تعلیم معارف اسلامی و عرفانی که چند سال است به همّت چند نفر از برادران راه رفته و دانشمند تأسیس شده است در تهران و بسیاری شهرها توفیق فراوانی داشته است.

دوم: آنکه به همّت بعضی از برادران در سمیناری که در آمریکا تشکیل شد به حضرت شاه نعمت‌الله ولی علیه السلام عرض ارادت گردید که از بانی این مراسم و زحمات خاصی که با تأیید این حقیر انجام شد، باید تشکر نمود.

۳- ان‌شاءالله در طلیعه‌ی سال نو می‌کوشیم که یاد و نام حضرت امام حسین علیه السلام را شیرینی کام جان خود قرار داده و با ازدیاد محبت ایمانی و رفع هرگونه کدورت و دلتنگی از یکدیگر به جان و روح خود صفا بخشیده و بذر عشق به اباعبدالله را که در دل‌های همه‌ی مؤمنین پاشیده شده است شکوفا می‌نماییم. توجّه به این حقیقت به دل‌ها زندگی می‌بخشد و تقارن بهار طبیعت را با بهار عشق و فطرت تجلی می‌دهد.

۴- مشایخ محترم سلسله که مسئولیت ارشاد و هدایت بندگان خدا را مفتخر هستند، این خدمت را بالاترین عبادت دانسته، پیوسته یادآور این مأموریت خطیر خود باشند و همچنین مجازین محترم در اقامه‌ی نماز جماعت بکوشند با عنایات الهی در گفتار و رفتار اُسوه‌ی

دیگران بوده و در تألیف قلوب و ایجاد اتحاد و انسجام فقرا سعی نمایند و در اطاعت از اوامر و دوری از نواهی و تشویق طالبین و سالکین به تعظیم شعائر مذهبی و ملی و تجلیل و احترام نسبت به یکدیگر در جلب و جذب دل‌ها به صراط مستقیم ولایت، همّت نمایند.

۵- عموم فقرا با توجه به این اصل که هر درویش مظهر فقر و درویشی و جلوه‌ای از جلوه‌های عرفان و ولایت است و به مضمون حدیث شریف پیامبر اکرم ﷺ: **كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ**^۱، بدانند که باید زینت رهروان بوده مخصوصاً در این زمان مقتضی است هم به سلاح علم و بالا بردن سطح معلومات و آگاهی‌های مذهبی و عرفانی مجهز باشند و هم به زیور و زینت پرهیزکاری و راستی و درستی خود را آراسته نمایند.

۶- بر پیشقدمان و فقرای با سابقه که سالیان زیادی در راه فقر قدم زده و خدمت نموده‌اند، لازم است از اصحاب باوفای امام حسین ﷺ سرمشق گرفته در یاری دین خدا و امام زمان ﷺ و فداکاری در راه حق و شوق ایمانی و ایثار، الگوی جوانان بوده و با محبت و ملامفت جوانان و مبتدئین را همراهی در سلوک نموده، جوانان نیز به تجلیل و احترام نسبت به پیران و فقرای پیشقدم توجه نمایند.

۷- جوانان از نیروی جوانی و استعدادهای خود در راه کسب

۱. بحار/الانوار، ج ۷۲، ص ۳۸؛ همه شما مانند چوپان هستید و همه مسئول زیردستان خویشید.

دانش و فضیلت استفاده نموده، در خدمات فقری با هماهنگی‌های لازم و با شوق و اخلاص قدم بردارند و از آنچه موجب اتلاف عمر و سرمایه‌ی ارزشمند جوانی است، اجتناب نمایند. همنشینی با نیکان و عبرت‌آموزی از حوادث و وقایع دنیا را که یکی از منابع تجربه‌اندوزی است، مهم بدانند.

۸- بانوان محترم با عفت و پاکدامنی و دیانت و پرهیزکاری و وفاداری به پیمان زناشویی و اقدام به وظایف مهم مدیریت خانواده و همسررداری و صبر و تحمل در برابر مشکلات زندگی در استحکام نهاد مقدّس خانواده بکوشند و رعایت حجاب اسلامی که در زندگی همه افراد جامعه بسیار مؤثر است را مورد عمل قرار دهند و مسؤلیت پرورش و سازندگی نسل آینده را که به عهده‌ی آنان است، عزّت و افتخار دانسته و آن را موجب تقربّ به خدا بدانند.

۹- فقرایی که در شهرستان‌های داخل و خارج از کشور افتخار برگزاری مجالس فقری را در منزل یافته‌اند صاحب مجلس را که مولا است در زمان برگزاری مجلس فقری، صاحب منزل و فقرا را میهمانان مولا بدانند لذا به شرایط و لوازم این خدمت افتخارآمیز جدّیت نمایند.

۱۰- فقرایی که خدمات گوناگون حُسینیّه‌ها و مجالس فقری را به عهده دارند، توجّه نمایند که خدمت از تعهّدات ایمانی و خدمت خالصانه مورد قبول حقّ و پسند اولیای اوست پس خدمت را لَوْجَه‌الله انجام داده و صادقانه در کار خود به بهترین وجهی بکوشند، البته وظیفه

دیگران محبت و قدردانی از آنان است.

۱۱- طبق بیان حکیمانه پیامبر اکرم ﷺ مجالس ذکر خدا باغ‌های بهشتی در دنیا است و امر فرموده است که در این باغ‌ها نهایت استفاده را از میوه‌های آن (که ذکر خدا و معرفت و عشق به حق و فضایل ملکوتی و معنویت است) بنماییم. این حدیث شریف ضمن آنکه بالاترین صدور مجوز از سوی قافله‌سالار کاروان انسانیت برای مجالس فقر و ذکر خداست به ما توجّه می‌دهد که باید با شرکت منظم در آن مخصوصاً شب‌های جمعه و دوشنبه و رعایت کامل آداب آن از نظم و سکوت و حال توجّه و مراقبه، بهره‌مندی خود را از آن افزایش داده و از رحمت الهی برخوردار شویم و فقرا در معاشرت‌ها و مراوده‌ها مخصوصاً رفت و آمد خانوادگی و پذیرایی از میهمانان و همچنین شراکت با یکدیگر تمام شئون شرعی و فقری را عمل نمایند که هم موجب ازدیاد و برکت روزی و هم موجب نزول رحمت الهی است.

۱۲- همانطور که در کتب بزرگان سلسله و اعلامیه‌های قبلی مکرّر تذکر داده شده است در این زمان باید نسبت به بحران اجتماعی اعتیاد به موادّ مخدر و آسیب‌های جبران‌ناپذیر آن واقع‌بینانه بنگریم. و در مقابل بزرگترین معضل و عارضه اجتماعی جهان معاصر که برای تأمین منافع عده‌ای سودجو و با هدف از بین بردن فضایل انسانی و شرافت و غیرت و دیانت و گمراه نمودن نسل جوان و نابودی جامعه‌ی بشریت، ترویج می‌یابد، بدون تردید احساس مسئولیت همگانی در محو

آن مؤثر می‌باشد و وظیفه فقرا در این زمینه بیشتر و حسّاس‌تر است.

۱۳- گام‌های شیطانی دشمنان ولایت و عرفان در هر زمان بوده و فقط شکل و صورت ظاهری آن تفاوت داشته است. بر فقرا لازم است در این مورد مفاد آیه‌ی **الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ**^۱ را که درباره‌ی بلال حبشی و عمار یاسر و صُهبیب رومی و خَبَاب که از یاران باوفای پیغمبر **ﷺ** بوده‌اند، نازل شده است را پیوسته در نظر داشته با صبر و اسقامت و توکل به خدا در بندگی و اطاعت خدا و نصرت دین کوشیده و امیدوار باشند که: **كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي**^۲.

۱۴- فقرا چون افتخار دارند که شیعیان اثنی‌عشری و منتظر ظهور مصلح کل و حجت‌الهی حضرت قائم امام زمان **ﷺ** هستند باید با توسّل به ذیل عنایات اولیای دین و ذکر دوام و فکر مدام و دوام طهارت و اجرای آداب شریعت و طریقت و با تقویت روح ایمان و بندگی خدا و آراستن روح به ملکات فاضله، گام مؤثر در اصلاح جامعه برداشته و در تحقّق جامعه‌ای سالم که در قرآن از آن به حیات طیّبه تعبیر شده است، همّت گماریم.

حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

۱. سوره نحل، آیه ۴۲: آنان که صبر پیشه کردند و بر پروردگارشان توکل می‌کنند.

۲. سوره مجادله، آیه ۲۱: خدا مقرر داشته که البته من و پیامبرانم پیروز شویم.

در مورد آداب و شرایط تشکیل مجالس فقری،

خصوصاً خطاب به فقرای خارج از کشور^۱

با توجه به اینکه فقرای خارج از کشور به مشایخ و بزرگان، کمتر دسترسی دارند و بنابراین ممکن است استماع توضیح نادرستی که از بعضی از قواعد دینی و فقری بشود در آنها مؤثر افتد، بدین جهت لازم دانستم برای همه‌ی اخوان و به خصوص اخوان ساکن خارج از کشور نکاتی را یادآوری کنم، و درباره‌ی وضعیت مجالسی که به نام درویشی و عرفان در شب‌های دوشنبه و جمعه برقرار می‌گردد، توضیحاتی بدهم:

۱- بنا به دستور صریح قرآن، از وقتی که اولین نماز در شب (نه روز) جمعه ادا می‌شود، یعنی از غروب روز پنج‌شنبه و اول مغرب شب جمعه تا ظهر جمعه باید کار دنیایی را کنار بگذارید، و برای یاد خدا مجلس تشکیل بدهید. آیه‌ی قرآن می‌فرماید: إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ^۲، البته منظور کار دنیایی است و الاً هر کاری که با زندگی برادران در ارتباط باشد و صرفاً هدف

۱. تاریخ ۱۳۸۲/۵/۱۹ ه. ش.

۲. سوره جمعه، آیه ۹: چون ندای نماز روز جمعه در دهند، به نماز بشتابید و دادوستد را رها کنید.

آن کمک به برادران باشد دنیایی حساب نمی‌شود. مثلاً کسی که تَبَرَّعاً به خدمت بنگاه‌های خیریه و امور خیریه می‌پردازد، جمعه را نه تنها باید تعطیل نکند بلکه ثواب اشتغال وی در آن روز بیشتر است. بنابراین به تعطیلی کار دنیوی در شبانه‌روز جمعه توجّه داشته باشید. البته اول بار به مناسبت مقتضیات زمان جنگ، به دلیل اینکه در شب‌ها حتی المقدور چراغ روشن نباشد و همچنین تغییر ساعت، مقرر شد که در روز یعنی عصر پنج‌شنبه مجلس گرفته شود و بعداً نماز مغرب و عشاء که در شب جمعه واقع می‌شود خوانده شود و آنگاه مجلس خاتمه یابد تا فقرا بخصوص خواهران زودتر امکان رفتن به منزل و رسیدگی به امور خانوادگی را داشته باشند. بنابراین نباید تصوّر کرد که مجلس در روز پنج‌شنبه است بلکه مجلس در شب جمعه است. این توجّه را داشته باشید که همه‌ی روزهای خداوند محترم است ولی مجلس فقرا شب جمعه است نه روز پنج‌شنبه. همین وضعیت برای شب‌دوشنبه نیز باید رعایت شود.

۲- در مجلس فقرا غیر از کتاب نثر که یکی از کُتبی است که اجازه داده شده است که قرائت می‌شود و به منزله‌ی درس عرفانی تلقّی می‌گردد، از غزلیات و اشعار بزرگان عرفان خوانده می‌شود. امّا اینکه این اشعار با صدای خوش و با قرائت خوانده شود، غنا محسوب نمی‌گردد. کما اینکه در مورد قرائت قرآن هم دستور داده‌اند که قرآن را به آواز خوش باید خواند و روایت شده است که حضرت سجّاد علیه السلام با

چنان صدای ملایم و روحانی‌ای قرآن را می‌خواندند که هرکسی رد می‌شد و می‌شنید بی‌اختیار مدتی توقف می‌کرد. به همین دلیل این امر را نمی‌توان غنایی که شرعاً حرام است تلقی کرد بلکه بالعکس، این از قبیل مواردی است که بهتر است با صدای خوب خوانده شود.

۳- موسیقی عبارت است از تنظیم و هماهنگی اصوات. کمااینکه هماهنگی رنگ‌ها در نقاشی هنر می‌آفریند. و هماهنگی و همراهی مصالح و مناظر در ساختمان‌ها موجب هنر می‌گردد. در صدا نیز این وضعیت وجود دارد. نظم و هماهنگی اصوات را موسیقی می‌گویند. البته موسیقی ممکن است دو نوع باشد: موسیقی‌ای که انسان را به یاد خدا بیندازد، و موسیقی‌ای که انسان را از یاد خدا دور کرده در شهوات فرو برد. آن موسیقی‌ای که انسان را در شهوات فرو برد «غنا» نامیده می‌شود. و غنا حرام است. و همین امر در مورد سایر هماهنگی‌های هنری یعنی در نقاشی‌ها و عکاسی‌ها وجود دارد، کمااینکه عکس‌ها و نقاشی‌های اماکن متبرکه انسان را به یاد خدا می‌اندازد و نقاشی‌های دیگر ممکن است از یاد خدا دور کند و مضر باشد. بنابراین موسیقی مطلقاً حرام نیست بلکه نوعی از موسیقی که غنا باشد حرام است. ولی به هرجهت چون آمادگی و امکان انحراف در موسیقی بسیار است و تشخیص حدّ حلال و حرام آن مشکل می‌باشد، لذا بطور کلی استفاده از هرگونه موسیقی‌ای که با آلات موسیقی ادا می‌شود و اصطلاحاً به آن ساز می‌گویند، در مجالس فقری صحیح

نیست. و در مجالس فقری فقط خواندن کتاب با آواز مُجاز است و غیر از آن مجاز نیست، برای اینکه انحرافات رخ ندهد.

۴- اینکه گفته شده است که در دستورات درویشی و حتی احکام شرعی رعایت اوضاع و احوال لازم است - و با اوضاع و احوال متفاوت یعنی آژمنه و آمكنه‌ی متفاوت دستورات فرق می‌کند - در جزئیات و ظواهر أمر است، و در اصول کلی به هیچ وجه فرق نمی‌کند. آنچه در بالا بیان شده همیشه به همین وضع است. البته ممکن است بنا به حالات بعضی افراد دستورات متفاوت باشد ولی آن تفاوت‌ها شخصی است و در مجالس فقری عموماً باید به همان نحوی که بیان شد و تاکنون معمول بوده است، عمل شود.

۵- در مجالس فقری همواره باید مجلس بانوان از آقایان جدا باشد. و برای تمام مدت مجلس رعایت حجاب شرعی از ناحیه‌ی بانوان معمول گردد. این مسأله‌ی حجاب شرعی فقط برای مجالس عمومی نیست، و در هر حال باید در مجالسی که به نام فقری است رعایت شود، کما اینکه در شهر یا آبادی‌ها یا روستاهایی که عده‌ی کمی از فقرا هستند و حتی گاه همه اعضای یک خانواده هستند، توصیه شده است که در شب جمعه و شب دوشنبه که به یاد خدا دور هم می‌نشینند، فرض نکنند که به هم محرم و محارم یکدیگر هستند، بلکه آقایان جدا از خانم‌ها بنشینند، و تمام مدت مجلس رعایت حجاب شرعی را بنمایند.

۶- آنچه به عنوان تغییر اوضاع گفته شده است؛ به مناسبت دوران اخیر است و به مناسبت اینک: **وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْحَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ^۱**، باید همه‌ی اخوان از مرد و زن بر تحصیل علم و دانشی که متداول جامعه‌ی بشری است کوشش کنند و همچنین آماده‌ی هرگونه اظهارنظر اجتماعی باشند. بدین جهت اگر در معاشرت‌ها تغییراتی رخ داده است، با رعایت تمام احکام شرعی در حدّ این تغییر باید گفت که متناسب با اوضاع فعلی است و زاید بر این نباید تصوّر کرد.

۷- در مورد وجوه شرعیه بعضی‌ها سؤال می‌کنند که آیا می‌توانند شخصاً آن را مصرف کنند، و یا شخصاً به کسانی که نیاز دارند ادا کنند. باید توجه به احکام شرعیه‌ی قضیه داشته باشند. اگر به هریک از رساله‌های آقایان علما مراجعه فرمایند، در آنجا موارد مصرف ذکر شده است، ولی لازم نیست که آن وجوه را توسط کسی مصرف کنید. البته اگر خودتان مطمئن باشید که محلّ مصرف را پیدا کرده‌اید، صحیح است. در آن صورت می‌توانید شخصاً خرج کنید ولی باید توجه داشته باشید که:

اولاً: این محلّ مصرف برای رفع نیازهای ضروری اشخاص است نه نیازهای تصنّعی. و بنابراین ممکن است شما بسیاری از

۱. سوره انفال، آیه ۶۰: و در برابر آنها تا می‌توانید نیرو و اسبان سواری آماده کنید تا دشمنان خدا و دشمنان خود را بترسانید.

نیازهای واقعاً غیر ضروری را ضروری تشخیص بدهید.

ثانیاً: یکی از علل اینکه معمولاً این وجوه توسط بزرگان به مصرف می‌رسد این است که اشخاص بسیاری هستند که در ضروریات زندگی در مانده‌اند ولی بنا به آیهی قرآن از شدتِ تَعَفُّف، شما آنها را نمی‌شناسید، و در این صورت آنها محروم می‌شوند. به این جهت است که اگر در یک جا جمع و مصرف شود امکان اینکه این اشخاص هم شناخته شوند، بیشتر است.

ثالثاً: نخواسته‌اند که دهنده و گیرنده‌ی وجوه مقابل بشوند، که خدای نکرده ریا بر دهنده غلبه کند ولو اندکی مُزِد بخواند. و شخصیت و حیثیت گیرنده هم شکسته نشود. و آلا اگر یقین بدانید که برای مصارف ضروری شخص است و آنها را ترجیح بدهید اگر به اندازه‌ی ضرورت هزینه‌ی ضروری اشخاص نیازمند، به آنها تقدیم کنید و رعایت این مطلب در دهنده و گیرنده هم بشود، اشکالی ندارد.

۸- موارد جدیدی که در دستورات گفته می‌شود، هرگاه در صحت آن شک دارید، ممکن است سؤال کنید ولی به عنوان تذکر در دوران امروز لازم است که خود را از شرّ مُغرضین یا انتقادکنندگان مُغرض در امان داشته باشید. و بدین جهت فعالیت اجتماعی از این حیث و به این منظور ضرورت دارد.

حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

اطلاعیه درخصوص فرارسیدن ماه مبارک رمضان و یادآوری نکاتی به فقرا

رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا^۱

در آستانه‌ی فرارسیدن ماه مبارک رمضان، توفیق عموم فقرا را در اجرای وظایف بندگی مخصوصاً رعایت کامل آداب و شرایط روزه‌داری، از درگاه خداوند مسألت می‌نمایم. افتخار داریم که دست توسل به دامن پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه معصومین علیهم السلام زده و خداوند دل ما را به مهر اولیای خود مُمهر نموده است.

درویشی رعایت آداب هر چیز و اطاعت امر است. به‌همین جهت در آغاز ماه مبارک رمضان که باید بیشتر به خودسازی و تزکیه‌ی نفس و تهذیب اخلاق توجه شود، تذکراتی را برای فقرا لازم می‌دانم. اگرچه ممکن است بعضی موارد آن تکراری باشد ولی به مضمون آیه‌ی شریفه‌ی وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ^۲، یادآوری آنها را برای فقرا مفید دانسته، و از همه انتظار دارم این نکات را بطور کامل و دقیق رعایت نمایند و خشنودی خدا و اولیایش را فراهم سازند.

۱- همانطور که اقطاب بزرگوار گذشته و والد جسمانی و روحانی

۱. تاریخ ۲۹ شعبان ۱۴۲۴ ه. ق. برابر با ۱۳۸۲/۸/۴ ه. ش.

۲. سوره کهف، آیه ۱۰: ای پروردگار ما، ما را از سوی خود رحمت عنایت کن و کار ما را به راه رستگاری انداز.

۳. سوره ذاریات، آیه ۵۵: اندرز بده که اندرز، مؤمنان را سودمند افتد.

این فقیر حضرت آقای صالح‌علیشاه رحمته‌الله دستور اکید در این مورد می‌فرمودند، در ماه رمضان راضی نیستم فقرای تهران و شهرستان‌ها به بیدخت مسافرت نمایند بلکه در محل اقامت خود، مولا را حاضر و ناظر دانسته به انجام وظایف و تکالیف عبادی و فقری خود بپردازند و از سفر به بیدخت خودداری نمایند.

۲- طبق دستور قرآن و اوراد موظفه، فقرا افتخار دارند که هر روز هر قدر مُیسّر است، قرآن بخوانند و از این مائده‌ی الهی فیض ببرند. این وظیفه در ماه رمضان که بهار قرآن است، مضاعف می‌شود. بنابراین با شرکت در نماز جماعت و مجالس فقری شب‌های جمعه و دوشنبه و شرکت در جلسات قرآن، جان و دل خود را از هرگونه آلودگی پاک و به نور قرآن منور ساخته، و از این فرصت برای عمل به احکام آن بهره‌جسته و قرآن را برنامه زندگی فردی و اجتماعی خود قرار دهند.

۳- برگزاری مراسم ایام سـوگواری حضرت مولی‌الموالی علی رحمته‌الله و اقامه مراسم شب‌های احیا دارای اهمیت بسیاری بوده، باید سعی شود با شرکت در آن از برکات معنوی برخوردار گشته و از این طریق نیز ضمن تعظیم شعائر مذهبی و اظهار ارادت به ساحت مقدّس ولایت، به درگاه حق توبه و انابه داشته و پیوند خود را با اولیایش محکم‌تر نماییم.

۴- با برگزاری و شرکت در مراسم سالگرد رحلت جانگداز مولای بزرگوار حضرت آقای محبوب‌علیشاه رحمته‌الله روح ملکوتی آن

حضرت را شاد و خاطره‌ی فضایل معنوی آن محبوب الهی را زنده بداریم تا توفیق بیشتری نصیب ما گردد.

۵- در توبه دری است از درهای بهشت که همیشه به روی همه کس باز است. ماه رمضان، ماه طلب مغفرت از درگاه خدا و اظهار توبه و ندامت به درگاه خداوند غفار است. سعی کنیم همانطور که با روزه‌داری از مفطرات خودداری می‌کنیم، با اعمال و اخلاق پسندیده، روزه خاص داشته، و بالاتر آنکه قلب خود را از غیر یاد خدا پاک نماییم و قلب‌های آلوده را از غبار و زنگار گناه، و جان‌های بیمار را با اکسیر هدایت و نور ولایت شفا دهیم.

۶- بارها یادآوری شده است که کدورت و اختلاف بین مؤمنین موجب تضعیف ایمان، شادی و بهره‌برداری دشمنان و خرابی دین و دنیای مؤمن است. این وسوسه و حيله‌ی شیطانی که ناشی از خودخواهی است را با عفو و گذشت، رفع و دفع نموده، و قبل از انجام وظایف ماه مبارک رمضان، برای قبولی اعمال و توفیق بیشتر، قدم بر نفس خود نهاده، با یکدیگر با صفای قلب مصافحه نمایند. و همچنین در بین اعضای خانواده‌ها نیز باید کدورت و نگرانی را رفع نموده و شادی خدا و بزرگان را منظور دارند.

۷- از وظایف مؤکد فقرا بیداری سحر است. این امر با شرایط و موقعیت ماه مبارک رمضان بیشتر فراهم است. بنابراین در سحرها تمرکز قوای ذهنی و اشتغال به ذکر و فکر و دعا در حق مؤمنین و

اصلاح امور از درگاه خدا خواستن را مورد توجه قرار دهیم.

۸- در مجالس فقری شبهای دوشنبه و جمعه شرکت نموده، و بدانیم که با سکوت کامل و حال توجه و مراقبه در ذکر و فکر و رعایت نظم و آداب مجالس فقری رضایت بزرگان سلسله فراهم، و در نتیجه، برآمدن حاجات و رفع گرفتاری‌ها و اجابت دعاها و افاضه نعمت‌ها بیشتر خواهد بود.

۹- همانطور که در اولین اعلامیه آمده، و در موقعیت‌های گوناگون برای خواهران ایمانی تأکید شده است، رعایت حجاب خانم‌ها توصیه می‌گردد و هر نظر و عمل که با این دستور صریح منافات داشته باشد، مورد قبول نخواهد بود.

۱۰- خداوند کریم در قرآن مجید پیامبر اکرم ﷺ خود را به داشتن خلق عظیم ستوده است و اگر وصفی بالاتر از اخلاق نیکو بود، آخرین پیامبر محبوب خود را با آن صفت می‌ستود و خود آن حضرت نیز هدف از بعثش را تکمیل مکارم اخلاق بیان می‌فرماید. در مسیر تحقق این هدف پیامبر اکرم ﷺ که افتخار داریم از اُمّت او هستیم، گام برداشته تا آنجا که ممکن است خود را به فضایل انسانی آراسته نماییم بطوری که درویش را با اخلاق نیکوی او بشناسند و انتظار همگان نیز همین است.

خدایا چنان کن سرانجام کار

تو خشنود باشی و ما رستگار

مجموعه دستورالعمل‌ها و بیانیه‌ها (قسمت اول) / ۷۳

امیدوارم خداوند با رفع کسالت و نقاهت فعلی، به این بنده توفیق تمتّع از برکات ماه مبارک رمضان را عطا فرماید، و مرا به زیارت مداوم مؤمنین مؤید فرماید. از اخوان تقاضا دارم فقیر را از دعوت به افطار معاف فرمایند. التماس دعا.

حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

بیانیه به مناسبت نوروز سال ۱۳۸۳ ه. ش. و تقارن با ایام محرم و صفر^۱

در آغاز سال جدید ۱۳۸۳ شمسی، نعمت سلامتی و سعادت‌مندی و موفقیت در کلیه امور ظاهری و باطنی و کامیابی و شادکامی و حال‌بندی و نیازمندی به درگاه بی‌نیاز حقیقی را برای تمام برادران و خواهران ایمانی از پیشگاه خداوند مهربان مسألت می‌نماییم، و امیدوارم سال جدید همراه با برکت و میمنت و خیر و رحمت باشد. البته امسال نیز همچون چند سال اخیر، تمام مردم عزیز ایران و خصوصاً شیعیان و فقرا و ارادتمندان به اهل بیت عصمت و طهارت علیهم‌السلام ضمن بزرگداشت آیین باستانی نوروز که یادگار حضرت زردشت علیه‌السلام و سنت دیرینه ما ایرانیان است احترام ماه محرم و صفر و خاطره فراموش‌نشده نهضت و قیام حضرت اباعبدالله‌الحسین علیه‌السلام را پاس می‌دارند. چون بزرگترین هدیه و عیدی، آماده نمودن جان در راه خشنودی جانان، و پرواز روح در عالم ملکوت و سیر در گلزار عرفان، و خوشه‌چینی از بوستان معرفت حضرت سبحان و معطر نمودن دل به معارف قرآن است؛ نکاتی را که به این سیر و سلوک مدد می‌رساند، اگرچه ممکن است مکرر باشد، در طلیعه‌ی سال جدید به فقرا اهدا می‌نماییم:

۱- رعایت احکام شریعت مقدسه اسلام پیوسته مورد توجه بزرگان

۱. تاریخ پنج‌شنبه ۲۶ محرم ۱۴۲۵ ه. ق. برابر با ۱۳۸۲/۱۲/۲۸ ه. ش.

راه و از امتیازات سلسله‌ی نعمت‌اللّهیه بوده است و هنگامی که با اجرای آداب طریقت همراه گردد، عامل رسیدن به حقیقت و معرفت می‌باشد.

۲- همان‌گونه که با پای خفته نتوان راه رفت، با دل خفته و غافل از حق، طی سلوک الی‌الله ممکن نخواهد بود. لذا بیداری سحر و ذکر دوام و فکر مدام، دل را نورانی و موجب تقویت ایمان و رضای حضرت رحمان و صفای جان خواهد بود.

۳- مجالس فقری و حلقه‌های ذکر الهی، باغ‌های بهشت در دنیا بوده و حضور در جلسات فقری شب‌های جمعه و دوشنبه و زیارت بزرگان و دیدار اخوان موجب ازدیاد آگاهی و سعادت و رستگاری است.

۴- راستی و درستی و امانت‌داری در خدمات اجتماعی و وظایف شغلی تکلیف همه فقرا و بهترین و بالاترین همکاری و هماهنگی در راه خوشبختی فرد و جامعه می‌باشد و از صفات مؤمنین که در قرآن آمده است، وفای به عهد و رعایت امانت است: **وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ**^۱.

۵- عرفان و تصوّف که روح دین مقدّس اسلام است، رکن مهم همه اصلاحات ظاهری و باطنی همگان را مبارزه با دنیاپرستی و تجمل‌گرایی و زیاده‌روی می‌داند و سرچشمه تمام مفاسد اخلاقی و مانع بزرگ تکامل روحی، دوستی دنیا است و **حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ** و با کم شدن این گرایش، تهذیب فرد و اصلاح جامعه امکان خواهد داشت.

البته طلب مال و ثروت و تحصیل جاه و مقام و منصب از راه حلال و مشروع و با نیت خیر و خدمت در راه بندگان حق، پسندیده خدا و رسول ﷺ و ممدوح است. مولوی عَلَیْهِ الرَّحْمَةُ می‌فرماید:

مال را کز بهر حق باشی حَمُول

نَعْمَ مَالٌ صَالِحٌ كَفَتْ أَنْ رَسُولٌ^۱

۶- همانطور که در اعلامیه‌های مکرر تذکر داده شده است، استعمال انواع مواد مخدر و حضور در مکانی که مصرف می‌شوند و هرگونه اقدامی در جهت ترویج آن، مخرب دیانت و اساس انسانیت و مانع عظمت و سربلندی ملت و سدّ محکم رسیدن به تمدن و پیشرفت کاروان بشریت به سوی رستگاری و سعادت است. به همین جهت هر نوع اقدام و خدمتی در راه ترک معتادین و ممانعت از گرایش به آن وظیفه همگان مخصوصاً فقراست که بزرگان سلسله‌ی جلیله مشعل‌داران مبارزه با آن هستند.

۷- تربیت معنوی و پرورش اخلاقی و تزکیه نفس، رکن اصلی عرفان است و چون طالب حقیقی راه خدا بسیار کم است مشایخ محترم سلسله آنها را که مقید به آداب شرع مطهر نبوده یا مخصوصاً معتاد به مواد مخدر باشند یا به خیال امور مادی و دنیوی بدون آگاهی و آشنایی از هدف و مقصد راه حق، اظهار طلب می‌نمایند، متوجه نموده و دستورات مقدماتی دهند تا مدتی معاشرت نموده و در مجالس شرکت نمایند و

همچنین فقرا را با گفتار و کردار خود، دعوت به گذشت و عفو از یکدیگر و راستی و درستی و انجام وظایف فقری و حسن معاشرت و خوش رفتاری با مردم و عزم راسخ و ثبات قدم و محبت و برادری با یکدیگر نمایند.

۸- بارها یادآوری شده است که کدورت و افسردگی مؤمنین با یکدیگر غیر از ضعف و سستی ایمان طرفین و رنجیدگی بزرگان دین و خرابی امور دین و دنیا و خشنودی بیگانگان اثر دیگری نخواهد داشت. قرآن می‌فرماید: فَتَفَسَّلُوا وَتَذَهَّبَ رِيحُكُمْ^۱ و مهربانی و صفا و صمیمیت با یکدیگر، موجب رحمت و عنایت حق به طرفین و عموم خواهد بود.

۹- نیروی تعقل و تفکر از مواهب و نعمات الهی است که به انسان عنایت شده. شکر این نعمت (و هر نعمت دیگر) آن است که آن را معطل نگذاریم و در مسیر الهی، آن را مورد بهره‌برداری قرار دهیم و تعقل و تفکر در دین مبین اسلام از نوع بهترین عبادات محسوب می‌شود که با توسل به آن، بهتر می‌توان از احکام شرع و سلوک بهره گرفت. و در این صورت است که نیاز به مراجعه بیهوده و بی‌مورد به بزرگان و ایجاد مزاحمت و اتلاف وقت آنان پیدا نخواهد شد.

۱۰- پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: مَا بُنِيَ بِنَاءٌ فِي الْإِسْلَامِ أَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنَ التَّزْوِيجِ^۲، خانواده کانون محبت الهی و رضایت پیغمبر ﷺ است و پیامبر ﷺ فرموده است: أَبَاهِي بِكُمْ الْأُمَّمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ^۳،

۱. سوره انفال، آیه ۴۶: که ناتوان شوید و مهابت و قوت شما برود.
۲. بنا نشده است در اسلام بنیانی محبوب‌تر و عزیزتر از ازدواج در نزد خدای عزوجل.
۳. به شما امت در روز قیامت مباحات می‌کنم.

خانواده محیط تربیت فرزندان و مکان آماده کردن و اهدا نمودن مؤمنین به جامعه بشریت است؛ برای تشکیل خانواده، انتخاب همسر در درجه‌ی اوّل است و توجّه به دیانت و نجابت و اصالت خانوادگی و شغل آبرومند و کسب حلال لازم است. متأسفانه اعتیاد به موادّ مخدّر، موجب هدر رفتن همه صفات خوب است لذا در این زمینه باید طرفین به سلامت جسمانی و عدم اعتیاد و توافق اخلاقی توجّه نموده و بعد از ازدواج نیز سعی در تحکیم روابط خانوادگی و سازگاری و عفو و گذشت و دوری از اسراف و تبذیر در آرامش خانواده بسیار مؤثر است. و پدر و مادر و محیط خانواده است که می‌توانند با رفتارهای پسندیده، روحیه معنوی در کودکان و نوجوانان ایجاد نموده، و زمینه‌های مناسب در یادگیری و تربیت و گرایش آنان به معنویت و عرفان را فراهم سازند.

۱۱- خداوند پیغمبران اولوالعزم را در شرایع آنان مجاز و مأمور تبلیغ و تحدّی فرموده است، ولی در جنبه ولایت و طریقت تبلیغ وجود ندارد و غالباً دشمنی‌ها و کارشکنی‌ها و تهمت‌ها و افتراهای دشمنان، نقش مبلّغ را انجام می‌دهد، جاهلان و اهل فسق با وارد کردن این گفته‌ها چنین محیطی را مناسب برای خود تشخیص داده، می‌آیند و ناخواسته تحت تأثیر محیط صلح و صفا و تربیت اصیل اسلامی قرار می‌گیرند، اهل صلاح نیز به قصد تحقیق می‌آیند و در مسیر سلوک به سوی کمال قرار می‌گیرند از این جهت مسأله عِدّه و بالتّبع عُدّه در فقر مورد نظر نیست. و بزرگان سلسله همّت بر تربیت فقرا بیش از افزودن بر

عِدّه‌ی آنان دارند.

۱۲- هدف مکتب درویشی آن است که بنده خدا در سایه دولت فقر رو به کمال رود. هرکس که طالب سیر به سوی کمال می‌باشد مورد پذیرش واقع می‌شود و اگر ابتدا هم ناقابل به نظر رسد، در مسیر سلوک به تدریج (و به ندرت یکباره) تمام یا بعضی از عیوب و نواقص و آلودگی‌های خود را پاک می‌نماید و لازم است بدانیم مجالست و معاشرت بسیار مؤثر است و باید همنشین و همراه اهل ایمان و یقین باشیم. در مصباح‌الشریعه و مفتاح‌الحقیقه است که امام صادق به نقل از نبی اکرم ﷺ می‌فرماید: لَا مَجْلِسُوا عِنْدَ كُلِّ دَاعٍ يَدْعُوكُمْ مِّنَ الْيَقِينِ إِلَى الشَّكِّ... (با کسی که شما را از یقین به شک دعوت می‌کند، همنشینی نکنید) و سپس حضرت می‌فرماید: تَقَرَّبُوا مِنْ عَالِمٍ يَدْعُوكُمْ مِّنَ الشَّكِّ إِلَى الْيَقِينِ (با دانایی که شما را از حالت شک به سوی یقین می‌خواند، مصاحبت کنید).

۱۳- با قرائت قرآن و عمل به دستورات آن، خود و جامعه خود را آماده سازیم که بدون هراس از شیاطین جن و انس، حرکت به راه خدا را ادامه داده و لایق رکاب ظفر انتساب حضرت قائم آل محمد ﷺ گردیم.

۱۴- از وساوس و تبلیغات و فشارهای دشمنان ولایت و عرفان نهراسیم. علم و عمل فقرا و استقامت و اتحاد و انسجام آنان بهترین و محکم‌ترین سپر و سلاح مؤمنین است. و خداوند بشارت داده است که:

يَبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ^۱

۱. سوره توبه، آیه ۲۱: پروردگارشان به رحمت و خشنودی خود، بشارتشان می‌دهد.

دولتی را که نباشد غم از آسیب زوال

بی تکلف بشنو، دولت درویشان است

امیدوارم خداوند مهربان، باران رحمت خود را بر زمین دل‌های ما نازل فرماید و بهار عشق را که حیات طیبه دل است با بهار طبیعت که حیات زمین و زمان است، مقرون نماید و نسیم روح‌بخش عنایت او به جان ما رسد و درهای نعمت و رحمت و احسان و مغفرت خود را بر ما بگشاید و خار و خاشاک انواع کدورت و تیرگی را از دل‌ها بزدايد و جان و دل را شایسته قبول فضل و کرامتش بفرماید.

رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ^۱

فقیر حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب‌علیشاه)

۱. سوره آل عمران، آیه ۸: ای پروردگار ما، از آن پس که ما را هدایت کرده‌ای، دل‌های ما را به باطل متمایل مساز، و رحمت خود را بر ما ارزانی دار، که تو بخشاینده‌ای.

فهرست جزوات قبل

شماره جزوه	عنوان	قیمت (تومان)
اول	گفتارهای عرفانی (قسمت اول)	۱۰۰۰
دوم	گفتارهای عرفانی (قسمت دوم)	۱۰۰۰
سوم	گفتارهای عرفانی (قسمت سوم)	۱۰۰۰
-	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت اول)	۵۰۰
چهارم	گفت و گوهای عرفانی (متن ۶ مصاحبه)	۵۰۰
پنجم	مکاتیب عرفانی (قسمت اول ۷۶-۱۳۷۵)	۵۰۰
ششم	استخاره (همراه با سی‌دی صوتی)	۵۰۰
هفتم	مقدمه روز جهانی درویش	۵۰۰
-	هدیه نوروزی: فهرست موضوعی جزوات (همراه با تقویم ۱۳۸۸)	-
هشتم	مکاتیب عرفانی (قسمت دوم ۷۹-۱۳۷۷)	۵۰۰
نهم	گفتارهای عرفانی (قسمت چهارم)	۵۰۰
دهم	گفتارهای عرفانی (قسمت پنجم)	۵۰۰
یازدهم	گفتارهای عرفانی (قسمت ششم)	۵۰۰
دوازدهم	گفتارهای عرفانی (قسمت هفتم)	۵۰۰
-	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت دوم)	۲۰۰
سیزدهم	خانواده و اختلافات خانوادگی و علل عمده (قسمت اول)	۲۰۰
چهاردهم	حقوق مالی و عشریه (قسمت اول)	۲۰۰
پانزدهم	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتم)	۲۰۰
شانزدهم	مکاتیب عرفانی (قسمت سوم ۱۳۸۰)	۲۰۰
هفدهم	گفتارهای عرفانی (قسمت نهم)	۲۰۰
هیجدهم	گفتارهای عرفانی (قسمت دهم)	۲۰۰
نوزدهم	گفتارهای عرفانی (قسمت یازدهم)	۲۰۰
بیستم	گفتارهای عرفانی (قسمت دوازدهم)	۲۰۰
بیست و یکم	گفتارهای عرفانی (قسمت سیزدهم)	۲۰۰
بیست و دوم	شرح و تفسیر قرآن کریم (قسمت اول)	۲۰۰
بیست و سوم	تفسیر مصباح الشریعه و مفتاح الحقیقه (قسمت اول)	۲۰۰

۲۰۰	شرح رساله حقوق حضرت سجاد <small>علیه السلام</small> (قسمت اول)	بیست و چهارم
۲۰۰	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت سوّم)	-
۲۰۰	مکاتیب عرفانی (قسمت چهارم ۸۱-۱۳۸۰)	بیست و پنجم
۲۰۰	گفتارهای عرفانی (قسمت چهاردهم)	بیست و هشتم
۲۰۰	گفتارهای عرفانی (قسمت پانزدهم)	بیست و هفتم
۲۰۰	گفتارهای عرفانی (قسمت شانزدهم)	بیست و هشتم
۲۰۰	گفتارهای عرفانی (قسمت هفدهم)	بیست و نهم
۲۰۰	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت چهارم)	-
۲۰۰	گفتارهای عرفانی (قسمت هیجدهم)	سی ام
۲۰۰	گفتارهای عرفانی (قسمت نوزدهم)	سی و یکم
۲۰۰	گفتارهای عرفانی (قسمت بیستم)	سی و دوّم
۲۰۰	گفتارهای عرفانی (قسمت بیست و یکم)	سی و سوّم
۲۰۰	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت پنجم)	-
-	هدیه نوروزی: فهرست موضوعی جزوات (همراه با تقویم ۱۳۸۹)	-
۲۰۰	نقشه راهنمای موقعیت مزار سلطانی بیدخت در کشور ایران	-
۲۰۰	مکاتیب عرفانی (قسمت پنجم ۸۳-۱۳۸۲)	سی و چهارم
۲۰۰	مکاتیب عرفانی (قسمت ششم ۱۳۸۴)	سی و پنجم
۲۰۰	تفسیر مصباح الشریعه و مفتاح الحقیقه (قسمت دوّم)	سی و هشتم
۲۰۰	شرح رساله حقوق حضرت سجاد <small>علیه السلام</small> (قسمت دوّم)	سی و هفتم

با توجه به آنکه تهیه‌ی این جزوات، مستقل از هر سازمان یا مؤسسه‌ی خیریه و یا انتشاراتی صورت می‌گیرد، خواهشمند است جهت سفارش جزوات، فقط با شماره‌ی تلفن ۸۲۴۲ ۵۸۳ ۰۹۱۲ تماس بگیرید.

بدینوسیله از همه افرادی که در تکثیر این جزوه توفیق خدمت مالی داشته‌اند، سپاسگزاری می‌شود.